

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—.
Poštno-čekovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO
Z MESEČNO PRILOGO „NAŠ DOM“

Uredništvo in upravišтво: Maribor, Koroška c. 5.
Telefon 2113

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
četrt strani Din 500.—, 1/8 strani
Din 250.—, 1/16 strani Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.20.

Strašna pošast lakote.

Pošast gladi hodi po Rusiji. Pred njo bežijo ljudje preko meje v Finsko, Estonijo, Litvo in Poljsko, da si vsaj življenje rešijo. Bati se je, da bo ta pošast še hujša in strašnejša, nego je bila v letih 1920-21-23. Že dosedaj je v letošnjem letu ta pošast zahtevala, kakor poročajo poznavalci razmer, nad 1 milijon žrtev. Veliko več pa še jih bo zahtevala.

Vzrok te strašne katastrofe je poleg nesrečnih vremenskih prilik predvsem zgrešena boljševiška poljedelska politika, ki se naslanja na kolektivno (komunistično) gospodarstvo. Do januarja tekočega leta sta več ko dve tretjini vseh poljedelskih obratov prešli v roke 220.000 kolektivnih obratov in 5000 državnih poljedelskih edinic. Samostojen kmet je v Rusiji izginil in z njim je izginil iz ruskega poljedelstva človek. Ostali so stroji in traktorji, ki razpadajo na kolektiviziranih kmetijah, ker se jih nikdo noče posluževati.

Lanska letina je bila v Rusiji veliko slabša, nego je sovjetska vlada pričakovala. In še kar je dozorelo ter bilo požeto, je dostikrat segnilo po poljih, ker ni bilo ljudi, ki bi žetev spravili pod streho. Kjer je za to bila volja, pa ni bilo potrebne živine. Kmetje so namreč, ko jih je sovjetska vlada prisilila, da pristopijo v kolektivno gospodarstvo, poklali živino ter tako prinesli v kolektivo (skupno gospodarstvo) prazne hleve. Tako je od leta 1928 do danes število goveje živine padlo na polovico.

Letošnja žetev še bo slabša nego je bila lanska. Kako prehraniti prebivalstvo ogromne Rusije prihodnjo zimo? Ta skrb zdaj hudo muči sovjetsko vlado. Pri tej skrbi je ne vodi briga za ljudstvo in njegovo blaginjo, marveč bojazen za obstoj sovjetske vlade ter boljševizma vobče. Ako ne bodo industrijski kraji, kjer prebivajo delavci, ki so najmočnejša in edina podpora boljševizmu, imeli dovolj kruha, bo ta edina podpora se zlomila in boljševizem se bo zrušil v prah.

Skrb za obstoj boljševizma je torej tisti nagib, iz katerega sovjetske oblasti sedaj delajo mrzlične napore, da dobijo zadostno količino žita za prehrano severne Rusije, mest in zlasti industrijskih krajev. Glavno geslo sovjetske gospodarske politike je sedaj: Naj bo žetev kakršnakoli, žito se mora dobiti v žitorodnih krajih, če ne z dobrim, pa s hudim. Če tudi žitorodni kraji trpijo glad, samo da imajo živeža industrijske pokrajine, ki so vogelni

kamen boljševiške države. Država po svojih organih brezobzirno izterjava »odvišno« žito.

Kako se bo to godilo, je napovedal sovjetski komisar Postišev v svojem govoru, ki ga je imel na seji ukrajinskega komunističnega odbora in ki so ga objavila uradna »Izvestja«. Postišev je rekel med drugim: »Za nas je vprašanje obstoja ali propada, mi ne moremo in ne smemo izbirati. V interesu obstoja komunističnega režima in vsega komunističnega industrijskega načrta smo prisiljeni, da z odprtimi očmi naženemo kmetstvo prebivalstvo v lakoto. Naši komisariji, ki bodo rekvirirali žito po žitorodnih krajih, morajo biti brezobzirni. Moskovska vlada bo borila kruto borbo za gladojučimi kmeti žitorodnih krajev, če jim bo hotela iztrgati letošnjo jesensko žetev.«

Strašna usoda torej preti kmetom in prebivalcem žitorodnih krajev, zlasti Ukrajine, ki je najbolj žitorodna zemlja v Rusiji. Neomejen gospodar Ukrajine je danes Postišev, ki razpolaga z velikanskim uradnim aparatom, kateri sega do zadnje vasice ter bo zabeležil sleherno zrno, ki dozorijo po poljih Ukrajincev. Potem bo vse to žito odpeljal drugam, da podpira obstoj boljševiškega režima. Sam pa se bo nato umaknil lakoti, ki bode zavladovala po Ukrajini, ko bodo nastopili jesenski meseci.

O strašni usodi Ukrajine spričuje tudi oklic, ki so ga koncem julija izdali v javnost ukrajinski (rusinski) škofje, ki živijo in delujejo v Poljski. V tem pretresljivem oklicu pravijo ti škofje (ki so združeni z Rimom): »Ukrajina se bori s smrtjo. Njeno prebivalstvo

umira gladi. Na nepravilnosti, goljufiji, neveri in pokvarjenosti utemeljeni, ljudi moreči sistem državnega kapitalizma je to nekdanje tako bogato deželo spravil na rob propada. Poglavar katoliške Cerkve papež Pij XI. je že pred 3 leti slovesno protestiral zoper vse, kar je v boljševizmu sovražnega Boga, krščanstvu in človeški naravi, ter je svaril pred posledicami teh zločinov.

Danes vidimo posledice boljševiške vlade, položaj je strašen ter se slabša od dne do dne. Spričo teh zločinov onemči človeška narava in kri zastoji v žilah. Ker sami ne moremo svojim umirajočim bratom gmotno pomagati, se obračamo na vernike naše Cerkve, naj jim z molitvijo, žrtvami in deli krščanske ljubezni izprosi pomoči iz nebes, ako se na zemlji ne pokaže upanje na pomoč.

Pred vsem svetom protestiramo zoper zatiranje otrok ubogih, slabih ter nedolžnih in obtožujemo zatiralce pred sodnim stolom Vsemogočnega. Kri delavcev, ki so gladni obdelovali črno zemljo Ukrajine, kriči do neba po kazni in glas gladojučih ženicev se dviga do Boga.

Vsem kristjanom sveta, vsem, ki verujejo v Boga, posebno vsem delavcem in kmetom, in predvsem vsem našim rojakom, sporočamo svojo prošnjo, da se pridružijo temu protestu bolesti ter ga razširijo po vsem svetu. Radio-postaje prosimo, da ga sporočijo po zraku. Morda bo prišel tudi do hiš naših ubogih umirajočih bratov, da v strašnih mukah gladi in pred strašno smrtjo doznajo, da njihovi bratje poznajo njihovo usodo, da z njim trpijo ter Boga prosijo. To jih bo v njihovi bolesti tolažilo in krepilo.»

Ostre odredbe napram protirežimskim agitatorjem v Avstriji. Dollfussova vlada je odredila zaplenbo premoženja vsem protirežimskim agitatorjem. Odloke o zaplembi premoženja in o izgubi državljanstva bo izdajala politična oblast. Po dosedanjih ugotovitvah bo zaplenjeno premoženje 7000 oseb in to iz bogatejših slojev. Zaplenba premoženja se nanaša tudi na prepovedano narodno-socijalistično (Hitlerjevo), komunistično stranko in na uskoke iz Heimwehra.

Iz Hitlerjeve Nemčije. Hitlerjevci nadaljujejo iz Bavarske z radio-napadi na Avstrijo. — Bivšega ministrskega predsednika in voditelja centru na dr. Brüninga bodo ali izgnali ali pa poslali v kako koncentracijsko taborišče. — Hitlerjeva vlada ima velike težave z raznimi tajnimi organizacijami komunističnega izvora, ki na tiem izpodkopavajo tla hitlerizmu in razdeljujejo med nezadovoljne orožje.

Pokolji kristjanov v Iraku. Kraljevin Irak leži med Perzijo, Turčijo, francosko Sirijo in Palestino. Irak je bil proglašen pred nedavnim od Zveze narodov kot povsem samostojno kraljestvo, katerega vlada kralj Fejsal. V Iraku prebiva močna krščanska manjšina.

ki se imenujejo Asirci in so neprestan trn v peti muslimanskim Kurdom. Kurdi so gorski divjaki, ki živijo od plenitve in so udani krvni osveti. V zadnjem času je bilo od Kurdov poklanih na tisoče krščanskih Asircev. Oni, ki so imeli toliko časa, da so si oteli s pobegom goło življenje, so pribežali v francosko Sirijo. Radi nečudenega pokolja Asircev sta hudo razburjeni Anglija in Francija.

Vodja indijskih nacionalistov Gandhi, ki je bil obsojen pred nedavnim od Angležev na dveletni zapor, je prišel v ječi z gladovno stavko.

Japonci ne bodo dali miru. Na zasedanju zavoda za odnošaje na Tihem oceanu, ki se je vršil v Banfu v Kanadi, je napovedal vodja japonskega za-

stopstva Nitobe skorajšnji izbruh rusko-japonske vojne, predvsem pa končoveljavno premoč Japonske v Vzhodni Aziji, najbolj pa na Kitajskem in v Mandžuriji. Vsi znaki kažejo, da bo ta vojna izbruhnila, čim bosta obe državi končali za to potrebne priprave. Da se ta vojna res pripravlja, kažejo najbolj zgovorno mrzlične gradnje vojaških tovarn in naprav v Vzhodni Sibiriji ter gradnja drugega tira na doslej enotirni prekosibirski železnici. Glede razmerja Japonske nasproti obema ostalima sosednima državama Kitajski in Ameriki je izjavil Nitobe, da so se vojni zapletljaji med Japonsko in Kitajsko nekako zaključili, dočim na vojno z Ameriko v odločilnih japonskih krogih ne mislijo.

Mrtvaški prt Gospodov. O priliki letošnjega obhajanja 1900letnice trpljenja in smrti Zveličarjeve je bila slovesno razstavljena v počastitev obleka Gospodova, ki se shranjuje v mestu Trier v Nemčiji. V Turinu v severni Italiji pa bo od 2. septembra do 15. oktobra svečano razstavljen mrtvaški prt Kristusov. Zgodovina tega prta je naslednja: Mrtvaški prt Gospodov je najprej ostal v grobu, kamor je bil Gospod po smrti položen. Ko je prvi krščanski cesar Konstantin Veliki v zvezi s svojo materjo sv. Heleno dal postaviti nad Gospodovim grobom veličastno cerkev, so grški cesarji dobili oblast nad to dragoceno svetinjo. Dali so jo prenesti v Konstantinopol, kjer je ostala, dokler niso križarji v 13. stoletju (leta 1204) zavzeli to mesto. Potem je ta svetinja prišla na Francosko, in sicer v mesto Besancon, kjer je bila shranjena v stolni cerkvi do l. 1349, ko je požar uničil cerkev. Svetinjo so rešili ter je prišla v posest francoskega kralja Karla VI., ki jo je podaril svojemu zvestemu zastavonoši Gotfridu pl. Charny, čigar rod je to izredno svetinjo z največjo skrbnostjo čuval. Poslednja tega rodu, Marjeta pl. Charny, jo je leta 1452 podarila Ani Cipernohi, soprogi savojskega vojvode Ljudevita I. Od takrat je mrtvaški prt Gospodov lastnina savojske vladarske hiše. L. 1578 ga je dal vojvoda Emanuel Filibert prenesti v mesto Turin. Takrat je namreč sv. Karol Boromejski, nadškof milanski, vsled storjene obljube hotel mrtvaški prt Gospodov počastiti. Da sv. Karlu skrajša dolgo pot v Savojsko, je vojvoda prt poslal v Turin, kjer je ostal do danes. Shranjuje se v dragoceni srebrni skrinjici. Gospodov mrtvaški prt, ki se razstavlja ob velikih dogodkih savojske, sedaj italijanske kraljeve hiše, bode v proslavo letošnjega svetega leta z velikimi slovesnostmi razstavljen, da mu krščansko ljudstvo more skazati čast, ki mu gre.

Misijoni na katoliškem shodu na Dunaju. Ker so misijoni eden izmed najvažnejših delov katoliškega udejstvovanja na svetu v sedanjem času, bode misijonstvo zavzemalo važno mesto

med razpravami katoliškega shoda na Dunaju meseca septembra. Razpravljalo se bo o teh predmetih: »Misijoni in ljudstvo«, »misijoni in mladina«, »misijoni in visoke šole«, misijoni in duhovniki«, »misijoni in časniki« in »blagoslov misijonskega dela«. Namen teh razprav je, da se misijonska ideja med katoliškim ljudstvom razširi in poglubi. Sedanji papež Pij XI. želi, da bi skrb za misijone med pagani postala bistveni del dušeskrbnega delovanja. Da bi se ta ideja razširila tudi med otroci, bo prirejeno posebno misijonsko zborovanje za otroke. Obhajala se bo posebna misijonska božja služba za udeležence katoliškega shoda. Naj bi se misijonsko delo organizirano razširilo in rastlo na uspehih med vsemi katoliškimi narodi, tudi med katoličani v Jugoslaviji!

Svetovni evharistični kongres. Bodoče leto se bode svetovni evharistični kongres vršil v Južni Ameriki, in sicer v Buenos-Aires-u, glavnem mestu republike Argentine. Lani se je tak kongres vršil v Dublinu, glavnem mestu Irske. Argentina se je že leta 1924, ko je bil svetovni evharistični kongres v Amsterdamu, potegovala za to, da bi bil prihodnji kongres v njeni deželi. L. 1928 je Argentina svojo prošnjo ponovila. Še le prihodnje leto se bo njena vroča želja izpolnila. Kongres se bode vršil prihodnje leto v spomlad. V Argentini se začenja, kakor je znano, spomlad, ne kakor pri nas meseca marca, marveč meseca septembra. Začetek kongresa bo 10. oktobra in trajal bo do 15. oktobra. Mesec oktober je določen radi tega, ker je 12. oktobra 441. obletnica, kar je Krišt. Kolumb odkril Ameriko. Priprave za ta kongres so že v teku. Na praznik sv. Jožefa, ki se v vseh romanskih deželah prav slovesno obhaja, so se z molitvami po vseh cerkvah začele. Nadškof v Buenos-Airesu je sestavil osrednji odbor, ki ima vodstvo priprav v svojih rokah. Za razne narode, ki prebivajo na argentinskem ozemlju, tudi za Slovence in Hrvate, so ustanovljeni posebni odbori. Posebni pripravniki odbori poslujejo v sosednih južno-ameriških državah: v Braziliji, Urugvaju, Paragvaju, Chilu in v Boliviji. Glavne prireditve kongresa se bodo vršile v ogromni zgradbi, ki se bo v to svrhu nanovo zgradila. Za kritje stroškov kongresa se vršijo zbirke po

vsej državi, in sicer 19. dne vsakega meseca, ko se tudi opravljajo javne molitve za dober uspeh kongresa. Tako se veliko katoliško ljudstvo pripravlja za dostojno proslavo zakramenta sv. Rešenjega Telesa.

*

ROMANJE NA SV. GORE (župnija Sv. Peter pod Sv. gorami).

Letos praznuje vesoljni svet 1900letnico smrti in vstajenja Zveličarja Jezusa Kristusa. Vsi narodi kar tekmujejo, da čim dostojnejše proslavijo ta veliki jubilej. Slovenski narod je ta jubilej proslavil z mogočno manifestacijo na Stadionu v Ljubljani dne 30. julija t. l. Pa tudi po deželi se vrše pomembne proslave v znamenju križa. Med največjimi podeželskimi svetoletnimi prireditvami bode brezdvomno slovesnost na Svetih gorah ob priliki velikega romanja v dneh 5., 6., 7. in 8. septembra t. l.

Slovesnosti se pričnejo že v torek 5. septembra, ob 6. uri zvečer, ko je otvoritev tridnevnice s slovesnimi večernicami. Vse tri dni: 6., 7. in 8. septembra se bodo vrstile sv. maše od petih pa neprestano do opoldne. Med tem bodo vsaki dan pridige ob 7. in ob 10. uri, kakor tudi dne 6. in 7. septembra ob 6. uri zvečer pri slovesnih večernicah. Poskrbljeno je tudi za dovolj spovednikov.

Častilci Marijini!

Ta pomembni jubilej našega odrešenja ne sme iti kar tako mimo nas. Ni vam bilo mogoče dano udeležiti se jubilejnih slavnosti v Ljubljani, proslavite ga v tem krasnem božjepotnem svetišču na Svetih gorah! Ni mogoče prešteti vseh uslišanj in milosti, ki jih je svetog. Kraljica skozi stoletja sipala na tem kraju trpečemu človeštvu. V času velikih stisk in nadlog je slovenski in hrvatski narod romal v ta prelepi hram božji in bil tolikokrat uslišan. In letos, v času groznih gospodarskih in drugih stisk, kakršnih ne pomni naš rod, poromali bomo zopet pred Njen prestol, da jo prosimo odpomoči in usmiljenja. Naj ta jubilejna proslava zbere te dni na ta prijeten hrib tisočero glavo množico, da dokumentira udanost in zvestobo nebeški Kraljici in njenemu Sinu...

Kako primerno in lepo bi bilo, ako bi se od vsake skupine romarjev našla pogumna oseba, ki bi, bodisi od onih, ki ostanejo doma, bodisi od svojih romarjev skušala zbirati prispevke za nov, tretji svetogorski zvon, ki bi se nabavil kot darilo svetogorski Kraljici ob jubileju našega odrešenja. Svetogorska Mati božja vas kliče!

Cerkveni shod na Kumu od 24. do 27. avgusta 1933. Letos bomo obhajali Jernejevo nedeljo dne 27. avgusta. Kot pripravo bomo imeli tridnevno, katero bodo vodili rudarski dušni pastirji. V nedeljo dne 27. avgusta bo večerša, popoldne pa rudarski tabor. Ne tranjščina cerkve sv. Neže bo letos popolnoma prenovljena, zato pridite romarji iz Posavja, Zasavja in Dolenjske na božjo pot na Kum!

*

Vstoličenje škofa dr. Ivana Tomažiča.

Na predvečer.

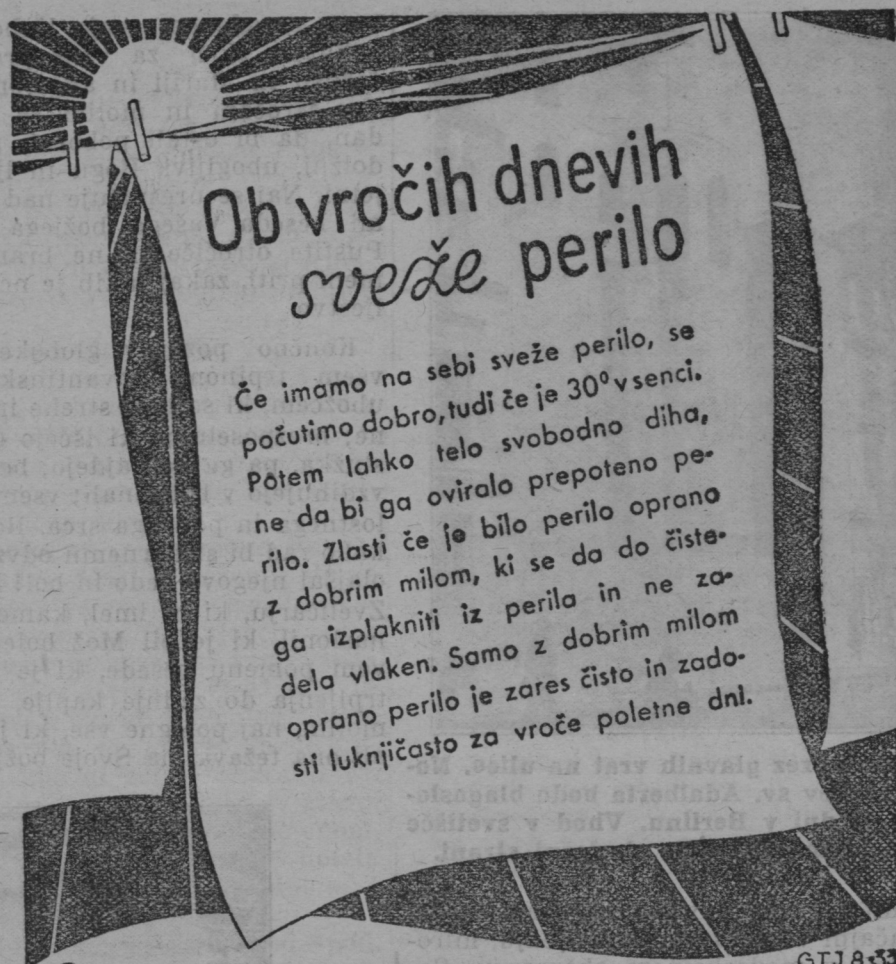
Praznik Marijinega vnebovzetja je bil določen za slovesno vstoličenje novega lavantinskega škofa dr. Ivana Tomažiča. Že na predan je sprejemal prevzvišeni udanostne poklonitve vernikov in društev. Poklonili so se mu zastopiki Katoliške akcije, gasilskega društva, sportniki maratonce in bivši poslanec Žebot je pripeljal številno odposlanstvo iz frančiškanske župnije.

Na večer pred praznikom je bil z zastavami in s cvetjem okinčani Slomšekov trg ves v lučkah. Pred škofijo so se zbrale ljudske množice. Združeni moški pevski zbori Ipavčeve župe so priredili skupaj z godbo Kat. Omladine vladiki podoknico in ob tej priliki so se poklonili prevzvišenemu meščani in okoličani. Ko se je prikazal med tisočero množico novi škof, je stopil pred njega ravnatelj Cirilove tiskarne g. F. Hrastelj ter izrekel v imenu pevcev pozdravne besede, za katere se je vladika ganljivo zahvalil s povdarkom, da bo imel vedno odkrito srce za slovensko ljudstvo, za njegove težnje in skrb. Škofove besede so bile navdušeno sprejete od vseh, ki so se zbrali tako mnogoštevilno na Slomškovem trgu, da vidijo in pozdravijo svojega novega škofa — domačina.

Slovesnost vstoličenja.

Na Marijin praznik so se zbrale ob določeni uri na Slomškovem trgu pred škofijo ljudske množice, mariborska krščanska društva, za temi Marijine družbe iz vseh mariborskih župnij, apostolstva mož, Krščanska ženska zveza, Društvo katoliških mojstrov ter pomočnikov in še razne druge organizacije s svojimi zastavami. Ob pol desetih je stopila iz stolne zakristije velikoštevilna lavantinska duhovščina, ki se je razvrstila pred škofijskim dvorcem. V sprevodu duhovnikov smo videli: zastopnika skopljanskega škofa in ljubljanskega vseučilišča rektorja dr. Matija Slaviča, stolnega dekana in kanonika dr. Maksa Vraberja s stolnim kapitljem, celjskega opata Petra Juraka, ptujskega prošta dr. Žagarja, konjiškega arhidijakona Tovornika, provinciala oo. kapucinov p. Lina Praha, priorja križanskega reda Učaka, prelata dr. Kovačiča, častne kanonike lavantinske dr. Lukmana, Čížeka, Slepca in Mikuša, msgr. Vrežeta, predstavnike duhovniških redov, skoro vse dekane in duhovne svetnike.

Istočasno so se zbrali v stolnici zastopniki civilne in vojaške oblasti. Nazoč so bili ban dr. Marušič, ministrski odposlanec gimnazijski ravnatelj Mastnak, glavarja dr. Senekovič in Makar, predstojnik mestne policije dr. Hacin, podpredsednik okrožnega sodišča dr. Pichler in prvi državni pravdnik dr. Jančič, podpolkovnik Nikolič, mestni župan dr. Lipold, dr. Leskovar, dr. Juvan, bivši narodni poslanec Žebot in druge odlične osebnosti. Popoldne po vstoličenju je pozdravil novega škofa ministrski predsednik dr. Srskič, ki se mudi na oddihu v Rogaški Slatini.

Samo

GAZELA

TERPENTINOVO MILO

PERE PERILO ČISTO IN ZRAČNO

Ob poldesetih se je pomaknil sprevod izpred škofije h glavnim vratom stolnice, kjer je dal prevzvišenemu stolni dekan dr. Vraber v poljub križ, nakar je podelil škof vsem zbranim sv. blagoslov in je sprejel kot znak oblasti ključne stolne cerkve.

Pri vstopu v cerkev je pozdravilo g. škofa s kora petje pomnoženega cerkvenega pevskega zbora. Ko se je pomaknil sprevod do glavnega oltarja, je stopil na prižnico g. stolni dekan dr. Vraber, ki je pozdravil prevzvišenega in prečital papeška pisma.

Vladika je zasedel lepo prenovljeni prestol in med donenjem pesmi s kora se mu je poklonila duhovščina kot novemu nadpastirju.

Po podelitvi apostolskega blagoslova s popolnim odpustkom je nagovoril zbrane izpred oltarja prevzvišeni s pozdravom: »Mir vam bodi!«

Iz škofovega govora.

Prevzvišeni je začetkom svojega govora povdaril, da šteje Lavantinska škofija 600.000 duš in je po obsegu in po številu prebivalcev na drugem mestu v Jugoslaviji, in je nadaljeval: Vsi smo pred Bogom enaki, vsi brez izjeme smo poklicani, da Boga spoznavamo, ga ljubimo in mu služimo ter se tako zveličamo. Postavljen torej v to, da vodim k zveličanju vse, ki so mi izročeni v duhovno skrb, bi rad vsem postal

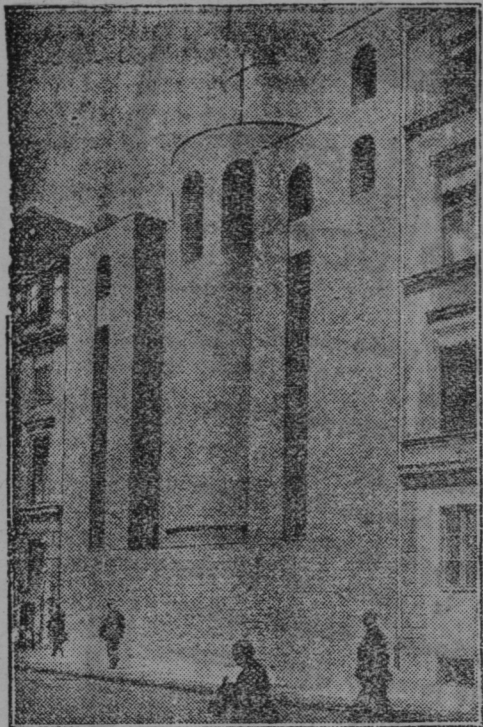
vse, da bi rešil vse. Vse bi rad nekoč predstavil Bogu z Jezusovimi besedami: Nebeški Oče, katere si mi dal, sem jih obvaroval, in nobeden izmed njih se ni pogubil.

V ljubezni božji pozdravljam Vas, prečastiti in dragi moji duhovni sobratje! Prosim Vas, bodimo si drug drugemu zvesti tovariši, odkritosrčni prijatelji, požrtvovalni sodelavci, da bomo kos velikemu delu, ki nam je naloženo: posvetiti in zveličati kakor sebe, tako neumrjoče, z dragoceno krvjo Kristusovo odrešene duše. V dobi, ko se temne sile toliko trudijo, da bi človeški rod odvrnile od Boga, bomo to delo, to Katoliško akcijo zmogli le, če bomo edini med seboj: Kako dobro in kako prijetno je, ako bratje v edinosti prebivajo skupaj... ker tja Gospod pošilja svoj blagoslov.

Z vsem spoštovanjem pozdravljam predstavnike zakonitih oblastev. Vsem nam veljajo in naj veljajo apostolska naročila: Boga se bojte, kralja častite!

V Gospodu posebej pozdravljam Vas, vrli krščanski očetje in gospodarji. Prosim Vas, bodite stebri vernosti, poštenosti, pravičnosti v svojih domovih in družinah! Z menoj vred boste enkrat odgovor dajali božjemu Sodniku za otroke in posle, ki Vam jih je Bog dal v skrb!

Iskren pozdrav Vam, dragi mladeniči, Vi cvet in up srečne bodočnosti!

Cerkev brez glavnih vrat na ulico. Novo cerkev sv. Adalberta bodo blagoslovili te dni v Berlinu. Vhod v svetišče je iz sosedne hiše ob desni strani.

Bodite trdni v verskem prepričanju, značajni v krščanskem življenju, miroljubni v medsebojnem občeivanju. Sami iztrebite iz svoje sredine razvade, ki Vam jemljejo dobro ime, ter rešite pred svetom čast slovenskega fanta!

Čistost duše, mir srca, srečo in blazenost neoskrunjene mladosti želim in prosim od Boga Vam, dobra krščanska dekleta. Morebiti bolj kot kedaj Vas obdajajo od vseh strani mnogovrstne nevarnosti za dušo in telo. Z milostjo božjo, s pomočjo presv. Evharistije, pod varstvom Marijinim si čuvajte svoj deklinški ponos in varujte svojo deklinško čast. Z besedami Skrivnega razodetja Vam kličem: Držite, kar imate, da Vam nihče ne vzame Vaših vencev.

In Vi, dragi otroci, ki mi sipljete cvetje na pot življenja, tako da med Vami ne čutim trnja, čez katero je treba stopati. Vi ljubljenci Gospodovi, kako naj

Vam razodenem svojo ljubezen, kako pokažem skrb za Vašo pravo srečo? Jezusu in Mariji in angelom varihom Vas izročam in molim za Vas vsak dan, da bi ostali pobožni, pridni, nedolžni, ubogljivi, Bogu in ljudem prijetni. Naj se uresničuje nad Vami vsa beseda Vašega božjega Prijatelja: Pustite otročiče in ne branite jim k meni priti, zakaj takih je nebeško kraljestvo.

Končno pozdrav globokega sočutja vsem trpinom Lavantinske škofije: ubožcem, ki so brez strehe in brez hrane; brezposelnim, ki iščejo dela in služka, pa ga ne najdejo; bolnikom, ki vzdihujejo v bolečinah; vsem, ki so žalostnega in potrtega srca. Bog sam ve, kako rad bi slehernemu odvzel ali vsaj olajšal njegovo bedo in bol! K božjemu Zveličarju, ki ni imel, kamor bi glavo naslonil, ki je bil Mož bolečin v pravem pomenu besede, ki je izpil kelih trpljenja do zadnje kaplje, k Njemu molim, naj potegne vse, ki jih tlači ta ali ona težava, na Svoje božje Srce, da

bodo tam iskali in našli pomoč in tolažbo.

Po škofevem nagovoru.

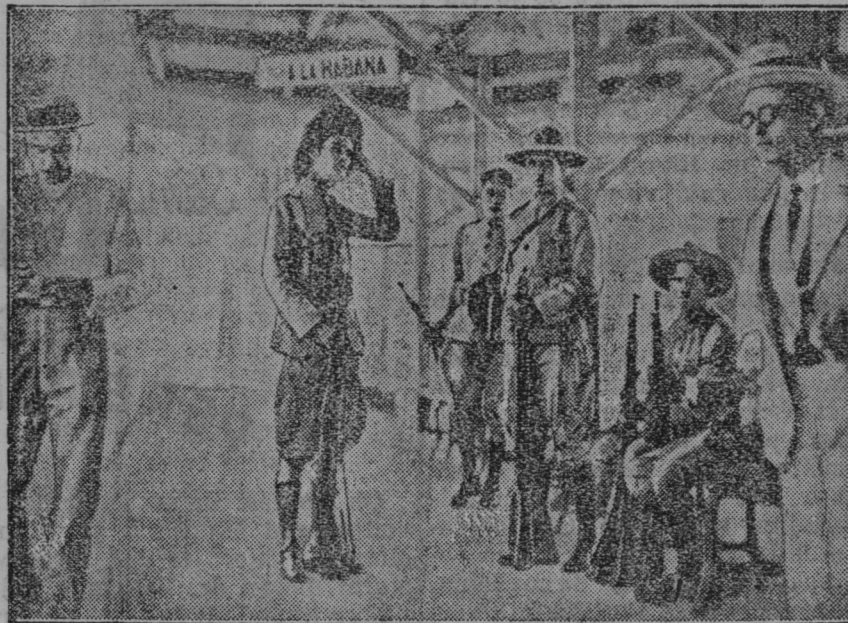
Treba še posebej poudariti, da se je podal vladika po prvih besedah nagovora izpred oltarja med ljudstvo in je tamkaj govoril pozdravne besede kot nadpastir svoji čredi.

Z navdušenjem in ganutjem sprejetemu nagovoru je sledila slovesna škofova sv. maša z zahvalno pesmijo ter zakramentalnim blagoslovom.

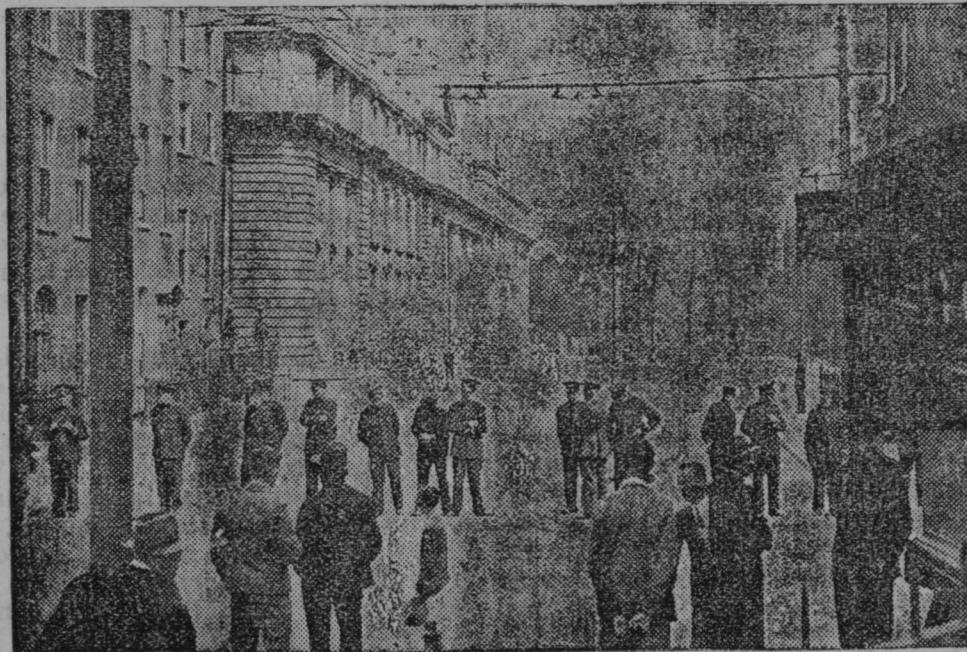
Ob dvanajstih je bila cerkvena slavnost končana, nakar se je novi vladika lavantinski v spremstvu duhovščine in visokih cerkvenih dostojanstvenikov v svečanem sprevodu podal skozi cerkev ter blagoslavljač množice ob straneh v škofijsko palačo.

Velikodušen dar škofa.

Pred vstoličenjem je podal novi škof sledečo tiskano izjavo: »Namesto običajnega banketa (slavnostnega obeda) položim ob priložnosti vstoličenja vsoto 10.000 Din v prid pomoči najbolj potrebnim ubožcem in brezposelnim.«

Veliki nemiri so bili zadnje dni na otoku Kuba. Na sliki vidimo vladne čete na kolodvoru kubanske prestolice Havanna.

Na Irskem nastopajo proti vladi de Valere fašisti. Vladna poslopja irske prestolice Dublina ščiti pomnožena policija.

Po še precej srečni vrnitvi z vodnimi letali iz svetovne razstave v Čikagi preda Mussolini vodji poleta generalu Balbi maršalsko čepico.

OBČINSKE VOLITVE? Nekateri listi so prinesli iz Beograda vest, da se bodo vršile občinske volitve v naši banovini dne 24. septembra; drugi časopisi pa trdijo, da tozadavnega vladnega razpisa še ni. Glede občinskih volitev, če se bodo res vršile, bodo prejeli naši podeželani podrobna navodila pravočasno.

Župnik Ivan Krančič †. V Grižah pri Celju je umrl na srčni vodenici dne 18. avgusta tamošnji g. župnik in duhovni svetnik g. Ivan Krančič. Blagopokojni se je rodil v župniji Rečica ob Savinji dne 29. 4. 1863. Posvečen je bil 1. 1887 in je prvič kaplanoval v Grižah. Iz Griž je prišel v Celje, kjer je bil kaplan in katehet 11 let, nakar je postal leta 1901 župnik v Grižah. Pokojni je bil goreč duhovnik, ki je storil veliko za lepoto hiše božje in za poglobitev verskega življenja v svoji obširni župniji. Bil je dolgo časa načelnik griške posojilnice ter dolgoletni občinski svetovalec ter odbornik. Po svoji naravi je bil izredno blag, radodaren do revežev ter se ga bodo trajno in s hvaležnostjo spominjali vsi, ki so poznali njegovo dobro duhovniško srce!

Gasilskim društvom. V smislu zakona o organizaciji gasilstva v naši državi so gasilske organizacije v pismenem občevarju med seboj proste poštnih pristojbin. Na vseh pošiljkah je označiti s štampljko: Službeno, poštnine prosto. Pisma na zasebne osebe niso prosta poštnine.

Štiri zabodljaje je prejel v soboto dne 19. avgusta od vsled alkohola razigranih fantov 25letni Ivan Šauperl iz Pekar pri Mariboru. Zabodenega so prepeljali iz Pekar v mariborsko bolnico.

Utonil je v bazenu kopališča v Guštajnu 20letni Joško Slivnik, po domače Pretnakarjev iz Kotelj.

Stroj ga je zmečkal na smrt. V papirnici v Sladkem vrhu ob Muri je zagrabil stroj 48letnega delavca Franca Divjaka. Zlomilo mu je rebra in poškodovalo lobanjo. Prehudo poškodovan je izdahnul kmalu po prevozu v mariborsko bolnico.

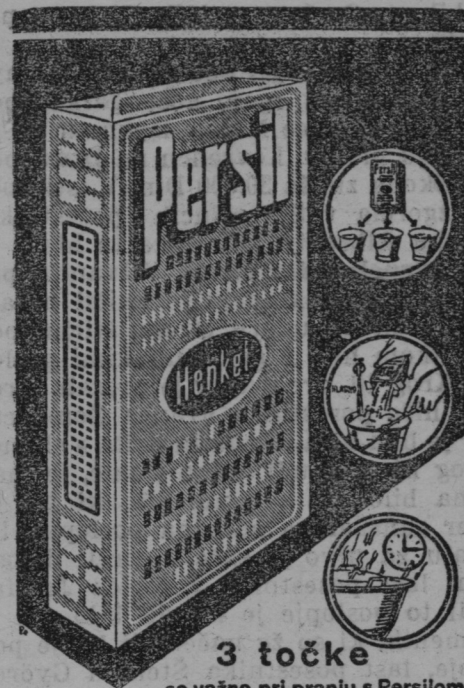
Samomor. V Vrhovem dolu je izpil iz samomorilnega namena večjo količino lizola 30letni Franc Lešnik. Kmalu po prepeljavi v mariborsko bolnico je izdahnul.

Električni tok ubil fantka. Na zadnji Marijin praznik se je igral 8letni Alb. Plakoln, sin oskrbnika grofa Schönborna v Slivnici pri Mariboru, okrog elektromotorja. Zagrabil je za žico, ki je bila priklopljena k stroju, in električni tok je ubil fantka.

Grozen obračun med zetom in tastom. Na zadnji Marijin praznik sta se vrnila domov iz cerkve zet in tast Šmid v Trnovcu pri Črešnjecju. Med obema je došlo do prepira, ker je ušla domačemu sinu živina v žito. Tast in stari oče Šmid, kovač v Vrhlogi, se je zavzel za vnuka, da ga zet ne bi pretepel. A razkačeni zet je zagrabil revolver in oddal tri strele tastu v glavo. Na tleh ležečega je ubil s polenom. Šmidova hči in mlada žena je hotela braniti očeta, tudi ona jo je dobila s polenom po glavi.

Požigalčeva roka na delu krog Spod. Polskave. Le par tednov je bil mir pred požigalcem v Spodnji Polskavi in po okolici. Na Vnebovzetje je spustila peklensko zlobna roka rdečega petelina v veliko gospodarsko poslopje župana Matije Kotnika v Spodnji Polskavi. Pogorela je obširna zgradba s poljskimi pridelki vred do tal. Škodo cenijo na 100.000 Din, ki pa daleč ni krita z zavarovalnino. — Dne 16. avgusta je bil ogenj podtaknjen gospodarskemu poslopiju, ki je bilo last Gmajnerja v Spodnjem Leskovcu. Poslopje je pogorelo do tal in z njim vred orodje, žito in seno. Škoda znaša 35.000 Din.

Smrt je kakor tat, so bile besede, ki jih je spregovoril markovski g. župnik

1. Na 3 vedrice (25—30 litrov) vode se vzame 1 zavitek Persila.
 2. Persil se raztopi vedno v hladni vodi.
 3. Perilo naj se kuha 1/4 ure.
- Pazite vedno na to in dosegli boste perilo belo kot sneg, desinficirano in nepoškodovano.

ob preranem grobu Jakoba Prelog, posestnika v Stojncih in v Muretincih pri Ptujju. Dne 14. t. m. je vozil za svoje znanke drva iz nevarnega Beušaka v Halozah. Pri nalaganju je spodrsnila debela bukev in ga ranila v tilnik in hrbet tako nesrečno, da je v par minutah izdihnil. Pokojni zapušča v najlepši dobi 45 let vdovo s 4 nepreskrbljenimi otroci in mnogobrojno sorodstvo. Pogreb se je vršil popoldne na praznik. Pokojnemu so skazali zadnjo čast njegovi tovariši, markovski in marjetski gasilci, domači pevski zbor z v srce segajočimi žalostinkami in mnogobrojno občinstvo. Naj v miru počiva!

Ogenj je uničil gospodarsko poslopje in dve uti za slamo posestniku Janezu

Število tri.

Zbudil sem se, ko je bila ura bližnjega zvonika ravno uro tri. — Našel sem v daljnem premišljevanju, da je tri imenitno število.

Ze če hočemo pisati, potrebujemo tri reči: pero, papir, črnilo.

Ko je Bog svet ustvaril, je rekel najprej le tri besede: »Naj bo de luč!« in koj so se prikazala na nebu kar trojna telesa: sonce, mesec, zvezde.

Ko je vesoljni potop pokončal vse ljudi, je bil rešen le Noe, ker je imel tri žene in je bil oče treh sinov. Saj pa je iztešal tudi ladijo, ki je bila dolga tri sto in visoka tri deset komolcev. Ko pa se je nebo zjasnilo, poslal je

Pavel Keller:

3. nadaljevanje.

„Hubert“

Roman iz gozdov.

Poslovenil dr. Ivan Dornik.

»Seveda, sedaj vam pa tudi povem, kdo so pobje, ki pobijejo vse, katerim nič ne more biti kos, čeprav vsi skupaj niso toliko vredni kakor najslabša desetica: to so gospodje državni poslanci in tisti, ki pisarijo po časopisih in ljudski govorniki in drugi širokoustneži.«

»Ali mislite mene?« je vprašal nadučitelj ravnodušno.

»No, državni poslanec vi — hvala Bogu — niste, toda kot ljudski govornik ste že nastopili in v časopise ste — brez zamere — začepili že marsikaj kozlovskega gnoja. Na primer ondani o cenah za krompir.«

Nadučitelj je snel očali, jih obrisal s svojim žepnim robcem ter dejal:

»Kozlovskega gnoja ne moreš začepiti — to bi vendar morali vedeti, gospod nadzornik. To je čisto napačno povedano.«

»Povedano tako ali tako! Kaj pa veste vi o cenah za krompir? Kaj veste vi, koliko dražje je pridelovanje krompirja, kakor pa rži? In koliko ga pognije? In dovoz do železnice! Prav nič ne veste — kakor jaz ničesar ne vem o vašem šolmaštrovanju.«

»In vendar ste okrajni šolski nadzornik — torej moj predstojnik, po čigar vzgojeslovnih nalogah pravzaprav jaz —«

»Čenče! Nikar ne govorite! Ali morem temu kaj, če sem okrajni šolski nadzornik? Požvižgam se na to! Saj sem bil imenovan na višje povelje. Ali vas mogoče kaj motim? Ali vam tičim na vratu? Slabo mi že prihaja, če mi pošiljate v podpis tiste zlodejeve sezname in učne načrte. In vsako leto tista izkušnja v šoli. Tri ure sedi na takem polomanem stolu in poslušas deset zapovedi in naštevanko ter o bitki tu in tam! Hvala lepa!«

Štebihi v Sovjaku pri Sv. Urbanu pri Ptuj.

Dva požara v eni noči. V noči 13. avgusta je uničil ogenj gospodarsko poslopje posestnice Marije Bauman v Sp. Pleterju pri Sv. Lovrencu na Drav. polju. Škoda znaša 30.000 Din. V isti noči sta zgorela v Starošincih posestniku Jakobu Albrehtu kolarnica in hlev.

Usodepoln udar strele. V Ivancih pri Bogojini v Prekmurju je uničil požar, povzročen po udaru strele, štirim posestnikom hiše z gospodarskimi poslopi. Krog 10. ure zvečer je urezala strela v hišo posestnika Franca Gomboca. Ker je bila hiša lesena in krita s slamo, okrog nje pa tudi polno slame, je mahoma bilo vse v plamenih, ki jih je veter zanašal na sosedna poslopja. In kmalu za prvo je začela goreti druga hiša, last posestnika Jerebica Jožefa. Tudi to poslopje je kmalu bilo vse v plamenih, ki so že načenjali tretje poslopje, last posestnika Štefana Győreka, in že tudi četrto, last posestnika Matije Vogrina. Bila je cela vas v resni nevarnosti.

Iz Mure so potegnili pri Apačah 20-letnega fanta Avgušтина Šanti iz Lipnice, ki je utonil pri kopanju.

Stermečki zopet znižal cene!

879

Vlak povozil mladeniča. Osební vlak, ki prihaja okrog sedme ure zvečer iz Maribora v Celje, je povozil v Štorah 19letnega kolarskega pomočnika Lovrenca Jeretina iz Polul. Dobil je težje poškodbe na glavi ter rokah in je bil prepeljan v celjsko bolnico. Kako in zakaj je zašel Jeretina pod vlak, ni znano.

Letalsko postajališče je bilo v Ljubljani slovesno blagoslovljeno in otvorjeno v nedeljo dne 20. avgusta.

Hitro v rokah pravice. Zadnjič smo poročali, kako so trije neznanci oropali

Nov napis za zakristije!

V vsaki zakristiji imate napis z imeni našega papeža in našega škofa. Izšel je nov napis, kateri se dobi za ceno 2 Din v Tiskarni sv. Cirila v Mariboru. Preč. župne urade prosimo, da istega naročijo skupno z drugimi naročili, ker bi sicer dobava samo tega napisa prišla predrago!

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

hišo 81letnega Mihaela Svetlina v Čemšeniku pri Domžalah in izvršili še tudi dvojno nasilje. Kot krivci dvojnega zločina so bili zadnje dni aretirani: 20letni Pavel Ovčak, kleparski pomočnik iz Preserja pri Mengšu, 21letni Alojzij Kralj, pekovski pomočnik iz Kamnika, in Stanko Pančur, star 20 let, doma na Jesenicah pri Nevljah, brez pravega poklica. Izgovarjajo se drug na drugega, priznavajo pa, da so načrt za vlom skovali v nedeljo dne 6. t. m. v neki gostilni v Kamniku, ker so pač nekje čuli, da so Svetlinovi dobili 15.000 Din iz Amerike. Vsi trije so bili oddani v preiskovalne zapore v Ljubljani.

Po nesreči utonil v noči. Takoj po polnoči so se vračali v Ljubljani proti domu 51letni trgovski pomočnik Marko Banda, uslužbenec železnarne Fr. Stupica v Ljubljani, njegova žena ter svak. Pri Čevljarskem mostu se je odstranil Banda od ostalih dveh ter je krenil na levo proti obrežju Ljubljane. Čez nekaj časa sta slišala žena ter svak obupne klice na pomoč. Pohitela sta k Ljubljani in zagledala Bando na sredini vode, kako se bori za življenje. Na ženine klice so prihrzeli stražniki, ki so izlekli potapljačega, ga prepeljali v bolnico, a je že bila vsa pomoč zamanj.

Dve poslopji upepeljeni. Dne 16. avgusta je upepelil ogenj kmalu po 7. uri zjutraj dvoje poslopij, ki sta bili last Ivane Legatove v Lescah na Kranjs-

kem. Komaj so oteli stanovanjsko hišo. Škoda znaša 150.000 Din.

Požar na Dolenjskem. V Bogniški vasi pri Trebelnem na Dolenjskem je pogorela na zadnji Marijin praznik posestniku Antonu Škrjancu hiša, kašča in vinska posoda s prešo.

Strele je ubila pri postelji stoječo dobro Dergančevo mater iz Dol. Kamenc pri Novem mestu. Otroka, ki sta bila z materjo v sobi, sta ostala nepoškodovana.

Žrtev mladostne drznosti. 15letna dijakinja Renata Lun iz Gradca je obiskala svojega strica, rudniškega nastavljenca v Kočevju. V večji družbi se je podala na strmih ležečih razvalinah gradu Fridrihštajn, nekoč last celjskih grofov. V mladostni drznosti in kljub opozorilu spremljevalcev je plezala po razvalinah. Naenkrat se ji je odlomila preperela veja, za katero se je držala. Dijakinja je padla 50 m globoko, si zlomila tilnik in obležala mrtva.

Zopet smrtna nesreča v planinah. — Dne 16. avgusta je smrtno ponesrečila v triglavskem pogorju 17letna Inge Herman iz Bratislave na Čehoslovaškem, ki se je mudila s svojo materjo na počitnicah pri Maličevih v Trzihu. Na poti čez Kriške pode je hotela Inge povleči večjo skalo naprej. Skala se je odtrgala, Inge je padla nazaj, udarila s temenom ob skalo in si prebila lobanjo ter bila takoj mrtva.

Italijani imajo najhitrejšo ladjo. — Italijanska prekoceanski motorna ladja »Rex«, ki vozi med Genuo in New Yorkom, je postavila nov rekord ter si osvojila modri trak. Dne 10. avgusta ob 11 je zapustila Genuo, dne 11. avgusta ob 18.40 je prišla v Gibraltar, dne 16. avgusta ob 8.40 srednje-evropskega časa pa je prispela v New York, torej za 24 ur in 20 minut pred voznim redom. Od Gibraltarja do New Yorka je rabila 4 dni 13 ur in 48 minut. Povprečna hitrost je znašala 28.29 morskih milj, to je 52 km 478 metrov na 1 uro. Modri trak je imel dosedaj nemški parnik »Bremen« z rekordom na progi

»Prosim, prosim — le po vseči!« sem pripomnil.

»Da,« je rekel nadučitelj, »igrajmo dalje!«

»Ne!« je zagodrnjal nadzornik; »preveč ste mi razburili živce. Najprej moram malo na prosto.«

Odšel je. Ko se je vrnil, se je jezil že med vrati:

»S tem nadzorništvom ste mi stopili prav na kurje oko. Samo skrbi in pota ima človek. Sedaj na primer zopet s to novo učiteljico, ki pride v treh dneh. Po njo moram poslati na postajo, in po njene stvari. Da, kaj pa me briga ta učiteljica, pa njena potna košara in omara za obleko? Sporočeno mi je: občina mora po njo, predstojnik urada je odgovoren; in zapisano je še: šolski svet mora po njo, jaz kot nadzornik pa sem odgovoren; in še je zapisano: grajščina mora po njo, kar je zame eno in isto, kajti grajščina je patron — in na kom bo končno obvisela ta ženska, ta učiteljica s svojo potno košaro in omaro za obleko? Na meni!«

»To bo precejšnja teža,« je rekel nadučitelj, »če obvisi vse na vas: učiteljica in košara in omara!«

»Kar posmehujte se! Vam je lahko. Vi ji pojedete samo do praga naproti in rečete: »Bog naj blagoslovi vašo pot v šolo in iz nje!« ali kaj podobnega, nato pa boste zapeli z otroki: »Pozdravljen dan, ko prišla si med nas, dideldum, dideldum, dideldum!« ali pa kaj podobnega. In konec! To je vse, kar morate storiti vi. Toda jaz! Na meni —«

»Obvisi!« se je vtaknil vmes nadučitelj.

»Saj tudi bo!« se je jezil Boltežar. »Že tri tedne se prerekam z županom zaradi tega, kdo naj gre po njo. Trikrat sem bil pri njem, trikrat sem že moral preslišati prav robate; celo pritožbo sem že napisal na deželni svet, le odposlal je še nisem.«

»Vse to bi si jaz mnogo olajšal,« je rekel nadučitelj.

»Olajšal? Kako?«

»Jaz bi se ne razburjal najprej; kar enostavno bi se peljal po gospodično.«

trikrat goloba iz ladje.

Tri trte v sanjah so podarile faraonovemu točaja življenje, tri trupla pa peku vislice. Mojzes je naredil tri čudeže.

Mesto Ninive je merilo tri dni hoda na okrog.

Judje so morali s škrinjo zaveze trikrat okoli mesta Jerihe, predno so se podrli oklepni zidovi.

Navorojeno dete so prišli moliti trije kralji, ko pa ga je Judež prodal, je dobil zanj trideset srebrnjakov. Na Oljski gori je prišel Kristus trikrat buditi svoje apostole, in ko ga je Peter zatajil trikrat, skesal se je, predno je petelin

Cherborg—Newyork v času 4 dni 14 ur 16 minut.

Silna poplavna nesreča, kakor je ne pomnijo na Kitajskem 50 let, je zadela kitajske pokrajine ob Rumeni reki. Najbolj so prizadete province: Honan, Hobe in Hantum, kjer je poplavljenih na stotine vasi, porušenih na tisoče hiš in je nesreča zahtevala 50.000 človeških žrtev. Valovi Rumene reke nosijo na tisoče človeških in živalskih trupel proti morju. Radi vročine obstoja nevarnost, da bodo izbruhnile kužne bolezni.

Javna zahvala. Občinski odbor Tezno pri Mariboru se pristrčno zahvaljuje gospej Mariji Vrezner, posestnici v Svečini in na Teznu, ker je prostovoljno darovala znesek 500 Din v občinsko blagajno za občinske ubožce in sirote.

Sanatorij v Mariboru, Gosposka 49, tel. 23-58, zopet odprt. Prosta izbira zdravnikov. Cene zmerne. Vodja primarij dr. Černič. 867

Jesenski Ljubljanski velesejem. Spet bo oživila naša bela in lepa Ljubljana med 2. in 11. septembrom. Gospodarsko in kulturno središče Dravske banovine bodo posetili desetisoči gostov iz vseh krajev naše prostrane države in inozemstva, da si ogledajo bogato založeno in pestro razstavo »Ljubljana v jeseni«. Na razstavišču od 40.000 m² bodo nameščene v desetih velikih razstavnih zgradbah sledeče razstave: 1. Veterinarska razstava. 2. Kmetijska razstava (sitarstvo in mlekarstvo, čebelarstvo, zelenjad, vin, razstava dalij). Dne 2. in 3. septembra razstava goveje živine montafonske pasme. Dne 4. do 12. septembra razstava ovc in koz. Od 2. do 11. septembra velika razstava poljedelskih strojev in orodja. 3. Razstava »Slovenska cerkev«. 4. Misijska razstava. 5. Umetnostna razstava »Madone slovenskih likovnih umetnikov«. 6. Razstava »Red in snaga k zdravju pomaga«, nazorna razlaga novodobnega racionalnega gospodinjstva. 7. Pohištvo, stanovanjska oprema, radio. 8. Krojaška razstava. 9. Razstava narodnih vezenin timoškega okrožja. 10. Industrijski in obrtni oddelek. 11. Dne 8. septembra tekmovanje jugoslovanskih harmonikarjev na velesejmu. — 50% popust na železnica. Vozne olajšave so priznane tudi na parnikih. Permanentne legitimacije s pravico na prevozne olajšave in po-

ljuben večkratni vstop se dobe pri tujsko-prometnih ustanovah, denarnih zavodih, zadrugah, župnih in občinskih uradih, podružnicah Kmetijske družbe, strokovnih organizacijah in pri blagajnah večjih postaj v Dravski banovini. Pri nakupu se plača za legitimacijo 3 D, ostanek 27 Din pa pri blagajni ob vходу na velesejem. — »Ljubljana v jeseni« bo prirejena vestno in z ljubeznijo. Oglejte si to važno razstavo!

Ne obsojajte mladine!

O pokvarjenosti mladine se danes veliko toži bodisi v spisih bodisi v govorih. Dejstvo samo se da težko zanikati, ker nam vsak dan zanj prinese nove dokaze. Tudi varno ni to dejstvo zanikati, ker gre za bodočnost naroda, države in družbe. Kdor bi pred tem dejstvom, ki stoji pred nami kot velična družabna nevarnost, kakor ptič noj potisnil glavo v pesek, da ne bi ničesar videl in ničesar slišal, ne bi bil prijatelj mladine in domovine.

Da, gledati moramo mladino ter jo poslušati, ne smemo pa je obsojati. »Ne sodite, da ne boste sojeni« — ta Gospodova beseda velja tudi v tej stvari. Velja tem bolj, ker družba dela mladini krivico. Nekdaj je družba skrbnim in vestnim staršem pomagala pri vzgoji mladine, danes pa jo s svojim slabim vplivom kvari. Ker se družba te krivice ne zaveda, ker se noče zavedati, skoro ni pomoči za zlo, v katerem mladina propada. Mladino pehajo v pohujšanje in hudobijo, potem pa jo obsojajo ter kaznujejo.

O tej stvari je prejšnji francoski ministrski predsednik Edvard Herriot nedavno imel znamenit govor, v katerem je med drugim rekel to:

»Povejmo si odkrito, da smo tega sami krivi. Človeška družba ne spolnjuje

ZAHVALA.

Podpisana se najiskrenejše zahvaljuje »Slovenskemu gospodarju« za lepo podporo 1000 Din, ki nama jo je izplačal, ko nama je pogorela stanovanjska hiša, ter istega priporoča vsakemu, da si ga čimprej naroči.

Zgornja Polskava dne 8. avg. 1933.

Martin in Barica Bolko.

svoje dolžnosti do mladine. To na vsakem koraku lahko opazimo. Postave, ki so jih napravili za mladoletne zločince, so na vsej črti pogorele, ker se zločini vedno bolj množijo. Če bo šlo s tako naglico naprej, kakor gre danes, si ne smemo prikrivati, da bo v doglednem času treba obsoditi na vislice kakga 15letnega dečka. Saj vendar tega ne smemo dopustiti, da bi celo neboljleni starčki ne bili varni pred takimi zločinci! Kazen tu nič ali skoro nič ne opravi. Otroci živijo v takih okoliščinah, ki jih samo kvarijo. Na zidovih je vedno dosti lepakov, ki so prišli tja gori brez vsake kontrole; oblast se ne zmejni za te moralne grdobije.

Še celo tako čudovite iznajdbe kakor je kino, nismo znali izrabiti v dobro. V kinu je premnogo nevarnosti, ki se lepo skrivajo za tem ali onim prizorom, če ne v celi igri. Vestni in pošteni učitelji nam pravijo, kako pogubne posledice takih predstav so zasledili pri svojih učencih. Mladina sama, če je le iskrena, bo povedala, kakšne vtise je napravila nanjo kinopredstava. Neki učitelj je rekel, da je med predstavo prisluškoval opazkam mladine in je dejal, da mu je srčno žal nekdanjih skioptičnih aparatov, s katerimi so bili naši očetje povsem zadovoljni.

Kaj pa dnevniki? Koliko zla povzročajo, ki se ne da več popraviti! Moralne grdobije, razbrzdanost, tatvine in umori — to je hrana današnjih ljudi, in tudi mladina svobodno bere take stvari, saj ji nihče ne brani.

★

trikrat zapel. Predno je Gospod začel učiti, vemo, da ga je hudič trikrat skušal in tretji dan je iz lastne moči vstal od mrtvih.

Tri reči naj dižijo naše srce: vera, upanje, ljubezen.

Kadar se zbudi v mladem srcu ljubezen, izrazi jo vsak v treh besedah: »Jaz te ljubim!« kajti že tudi pregovor pravi: »Vseh dobrih reči so tri.«

Prerok Jona je sedel tri dni v ribjem trebuhu, ker ga je kaznoval Bog, ki ima tri osebe.

Tudi stari Grki so poznali tri sinove boga Urana in tri sodnike, ki so sodili dušo na drugem svetu, —

Grohot je zadonel po sobi.

»Verjamem! Verjamem! Vedno vse prevallite na grajščino — verjamem! Saj imajo dosti konj! Imajo dosti voz! Dosti ljudi! Verjamem! Da moramo sedaj voziti les in premog in odpeljati krompir, da pomlatili tudi še nismo, saj to nobenega človeka nič ne briga. Saj lahko vse pustimo v nemar in se odpeljemo po učiteljico! Ali veste, kaj bom storil? Pod nos vam jo bom pokadil, vam in učiteljici in — in —«

»In potni košari ter omari!« je dostavil nadučitelj.

Gospod Boltežar je le krulil še, nato pa je vse utihnilo v sobi. Čez nekaj časa sem povprašal:

»Od kod pa pride nova učiteljica?«

Odgovoril mi je nadučitelj:

»Iz učiteljskega. To je njena prva služba. Je torej najbrž še čisto mlada. Piše se Erika Grubelnik.«

»Kako?« je vprašal Boltežar.

»Erika Grubelnik.«

»Smešno«, je rekel.

Nato se je zasmejal.

»Erika! Če ji je Erika ime in če pride na kmete, potem bo že prava!«

»No,« je menil nadučitelj, »vse ženske ne morejo biti Vide, Zore ali pa Pavle.«

»Toda za na kmete bolj primerno,« je rekel Boltežar; »za na kmete bolj primerno!«

In zopet so obmolknili vsi in premišljevali o tem, kako je le mogoče, da je dekletu, ki pride v vas, ime Erika.

Na to Eriko Grubelnik sem mislil še, ko sem prišel malo prej domov. Čudno je, da sem si skoraj pravilno ustvaril njeno podobo, kakor sem lahko ugotovil pozneje.

V modrikasti luči zimske noči so romale moje misli tja doli v mesto. Tam sem videl mlado, plavalas deklico, sedečo pri mizi, ki je gledala v svetilnico in sanjerala o bližnji bodočnosti. Pred njo je ležalo pisanje od vlade, v njem pa je bil omenjen kraj, kamor naj bi šla v svojo prvo učiteljsko službo.

Šmarje pri Jelšah. Kakor smo že nedavno poročali, bo pri nas dne 3. septembra t. l. veličastna proslava 1900letnice našega odrešenja in obenem evharistični kongres za šmarsko, rogaško in del kozjanske dekanije. Vse se že vneto pripravlja; vsaka župnija bo imela pred 8. septembrom tridnevno tako, da bodo verniki duhovno prenovljeni in srca pripravljena za končno proslavo v Šmarju, ki naj bo jasen izraz naše hvaležnosti in našega veselja in ponosa, da smo kristjani. Spored proslave bo v glavnem sledeč: v soboto dne 2. septembra, ob štirih sprejem prevzvišenega knezoškofa, ob sedmih slavnostna akademija v Kat. domu in sicer nastop združenih moških zborov in misterij »Slehernik«. V nedeljo: prvo sveto opravilo ob šestih pred izpostavljenim Najsvetejšim, ki ostane izpostavljeno do devetih; ob osmih bo sv. maša s pridigo pri romarski cerkvi sv. Roka. Ob desetih pontifikalna sv. maša na prostem in nagovor Prevzvišenega, takoj po sv. maši procesija z Najsvetejšim, sklepni govor (g. dekan Gomilšek), posvetitev Srcu Jezusovemu, blagoslov in »Povsod Boga«. Pri slovesni sv. maši poje deset združenih mešanih pevskih zborov, skupno 170 pevcev; pri procesiji sodelujeta dve godbi. Natančen spored procesije, ki se naj razvije v veličastno versko manifestacijo, dobijo preč. župni uradi pravočasno, ravnotako tudi reditelji posameznih župnij. Skrbite, da bo udeležba mogočna in obnašanje disciplinirano!

MOŽJE IN FANTJE IZ DEKANIE Laško, ne pozabite, da je v nedeljo dne 27. avgusta pri Sv. Mihaelu nad Laškimi vaš dan! Apostolstvo mož in fantov proslavi to nedeljo 1900letnico odrešenja. Ob pol devetih bo pridigoval v cerkvi g. Ratej iz Trbovelj. Po slovesni sv. maši bo zunaj cerkve zborovanje, na katerem bo navduševal može in fante g. profesor dr. Josip Hohnjec iz Maribora. Naj bode 27. avgust mogočna, navdušena in mnogoštevilna manifestacija zahvale za 1900-letno milost našega odrešenja!

Laporje. Večkrat imamo prilike, čitati kaj novega iz Laporja. Pozabiti pa pri tem nikakor ne smemo na naše prosvetno društvo. Pa tudi tukaj delo ne počiva. V nedeljo dne 13. avgusta smo imeli redni letni občni zbor ter

Kakšna sreča je bila v tem mladem srcu, koliko dobrih namisli in resnih sklepov v tej plavalasi glavici! Vse svoje mlado življenje, vso svojo moč je hotela posvetiti otrokom v tej vasi med gozdovi, hotela jim je biti učiteljica, mati, tovarišica v otroških igrah, hotela je doseči, da bi otroci v vroči ljubezni in z navdušenjem viseli na svoji »gospodični«.

Na nič drugega ni mislila ko na svoj poklic, ne na žalost in veselje, na nevarnost in sovražnost, ne na samotno zapuščenost in obupljivost, kar vse bo prišlo; mislila je le na svetli vzor, o katerem vzgojeslovni pisatelji tako lepo pišejo in o katerem si je njeno lastno srce ustvarilo še mnogo lepšo sliko v zlatem okvirju.

Tretje poglavje.

Premišljevanje pri delu nekega drvarja. — Boltežarjevi ljubezenski dvomi. — O zaspanih po zim in o pticah selilkah.

Stari Grčar, ki mi seka sedaj drva, bi bil v velikem mestu ali pa tudi v kakšni vasi na rav-

Dijaki in šolarji že vedo

da dobijo šolske potrebščine in knjige po najugodnejših cenah v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5

Aleksandrova cesta 6

Kralja Petra trg 4

Letos pa še posebno

bodo kupovali v naših prodajalnah, ko bodo izvedeli nekaj, česar tu še ne moremo povedati. Zahtevajo naj po 1. septembru v naših prodajalnah naša navodila in ne bo jim žal!

se ga je ljudstvo udeležilo polnoštevilno. Bila je tudi volitev novega odbora. Po zaključitvi občnega zbora smo imeli priložnost poslušati predavanje bolj gospodarskega značaja, ki ga je ljudstvo radevolje poslušalo. Prvo polovico meseca septembra mislimo obhajati 30letnico obstoja našega društva. Ponosni smo lahko na tako društveno ustanovo, to nam je lep dokaz, da v tem društvu vlada bratstvo in sloga. Dragi moji, dolga je ta doba 30 let. Veliko se je od takrat do danes spremenilo. Ni se spremenilo društvo, ono je delovalo dalje neumorno in doseglo tekom teh treh desetletij mnogo koristnega na polju ljudske prosvete. Z veseljem smemo zreti nazaj in prepričani bomo, da je temu res tako: Poglejmo v knjižnico, katera je bogato založena z vsakovrstnimi poučnimi knjigami. Na lastnem odru se je vprizorilo mnogo veselih iger, katerih se je ljudstvo polnoštevilno udeleževalo. Naše »Izobraževalno društvo« ima poleg tega tudi dobro organiziran pevski zbor, katerega vodi z veliko marljivostjo g. organist Loyrenci. Da pa bo de program popoln, ko bomo proslavljali 30letnico obstoja društva, se tudi v to svrho pridno pripravljajo naši fantje in dekleta, mislijo tudi na ta dan prirediti kratko tridejansko igro. Na koncu nam bo še zapel naš pevski zbor. Teh dogodkov se že radujemo in z

nestrpnim veseljem pričakujemo dan slovesnosti.

Dekliške Marijine družbe! V nedeljo dne 10. septembra bo veliko romanje dekliških Marijinih družb iz celega Dravskega polja in Haloz na Črnegoro pri Ptuj. Za danes omenimo samo, da bodo pridige v cerkvi in zunaj cerkve; družbe se torej naj pripravijo na ta svoj dan!

Dravsko polje. Veliko romanje otrok z Dravskega polja se vrši dne 29. avgusta, na god našega novega nadpastirja, k cerkvi M. B. na Črni ali Ptujski gori. Otroci Marijinih vrtcev in ostala šolska mladina se pokloni svoji nebeški gospej in Njenemu božjemu Sinu, ki ga bo v slovesni procesiji spremljala ter mu prepevala in se konečno skupno posvetila Srcu Kristusa in Kralja. Vabljeni so kajpada tudi otroci iz bližnjih župnij v sosednih dekanijah: Majšperg, Makole, Studenice, Laporje, Stoprce, Hajdina itd. Na veselo svidenje pred prestolom milostne gorske Matere božje!

Ali si že obnovil naročnino?

nem nemogoč človek. Okrog ust in po licih mu bohotno raste rjavosiva brada, brazde na njegovem obrazu so tako globoke, da tisto malo vode, s katero se Grčar umije, nikoli ne pride v temne globeli teh goratih gub, temveč vselej izhlapi že na njih vrhovih, ali pa usahne že na njih pobočjih. Če bi mu morebiti kdaj hud naliv ure in ure šumel v robate strmosti njegovega obraza in bi mu ga nato osušila veter in solnce, bi postal Grčarjev obraz mogoče kar čeden. Treba bi bilo prvotnih moči, da bi se to zgodilo.

In njegove roke! — Šel sem k njemu na dvorišče in sem rekel: »Dragi Grčar, rad bi vas malo gledal, ko sekate drva. Ne zato, da bi vas nadzoroval, Bog varuj! Saj vem, kako pridni ste. Toda v zabavo mi je, ko vas gledam pri delu, in drugega posla tudi ravno nimam.«

»No,« je dobrodušno zarenčal Grčar, »toda le pazite, da vam kako poleno ne prileti v vamp.«

Z besedo »vamp« je mislil moj trebuh. Način, kako me je opozoril, ni bil vljuden, toda mislil je pošteno.

Dalje sledi.

Drugi svet je pa čuval pes s tremi glavami.

Mi Slovenci pa poznamo tri rojenice in tri sojenice, starega boga Triglava in goro enakega imena.

Pri starih Grkih je bil stol s tremi nogami sveta priprava in zato ima še dandanes vsak čevljar trinogato stolico.

Kolikokrat obžaluje mož, da je izrekel pred oltarjem trikrat »Jaki«, ker si je poleg treh križev, ki jih naredi na čelo, usta in prsi, naložil še četrtega.

Tako pa bi se dalo še marsikaj najti, toda končam razpravo, ker se bojim, da bi mi kdo rekel tri besede: Nehaj vendar enkrat!

Slovenjgradec. Kmetijska podružnica za Slovenjgradec in okolico je priredila z dovoljenjem in podporo banske uprave kmetkogospodinjstvi tečaj, kateri se je vršil od 1. 4. do 26. 6. v Šmartnem pri Slovenjgradu pod spretnim vodstvom gospe Hel. Kelharjeve in njene pomočnice gđc. Olge Milavec. Dne 25. 6. se je vršil zaključek z izpitom, pri katerem se je pokazalo, koliko dobrega in koristnega za gospodinjstvo so se dekleta v tem kratkem času naučile. Vsem (posebno pa g. Kacovi), ki ste pripomogli, da se je tečaj v najlepšem redu vršil, se zahvaljuje odbor. — (Opomba uredništva: Poslane slike ne moremo objaviti, ker bi klike bil predrag in odtis preslab.)

Razbor pri Slovenjgradu. Kakor vsako leto, se tudi letos vrši glavno žegnanje v nedeljo dne 27. avgusta, na Uršlji gori. Prejšnji večer pete litanijske z dvema blagoslovoma, pridiga in rimska procesija. Ako bo lepo in tiho vreme, zunaj okoli cerkve.

Marenberg. Izgubila se je v minulem tednu na pešpoti po Dobravi proti Dravi in železniški postaji latinska knjiga, v kateri so važne listine. Najditelj se naproša, da isto odda pri župnem uradu, ali v pisarni trške občine Marenberg; dobi za to nagrado.

Sv. Ožbalt ob Dravi. Dne 7. avgusta t. l. je pri Sv. Ožbaltu ob Dravi v 73. letu svoje starosti umrla bogoljubna gospa Terezija Homer, zasebnica-vdova. Rajna je bila velika dobrotnica župnijske cerkve in domačih dušnih pastirjev. V veliki meri je pripomogla k slikanju cerkve, postavitvi novega marmornatega altarja in k nabavi novih zvonov. Nad 50 let je bila cerkvena pevka in ves ta čas je skrbela tudi za lepoto hiše božje. Pogreba, ki se je vršil dne 9. avgusta, so se poleg domačega vlč. g. provizorja udeležili tudi trije poprejšnji ožbaltski dušni pastirji in sicer č. gg. Andrej Bračič, župnik v Limbušu, Vinko Lorenčič, župnik na Kapli, in Marko Sagaj, župnik na Breznem in mnogo vernega ljudstva. Bog ji naj obilno poplača njena dobra dela! Naj počiva v miru!

Jarenina. »Slovenski gospodar« z dne 8. t. m. je prinesel poročilo o toči in neurju, katero je uničilo velik del Slovenskih gor, predvsem župnijo Sv. Jakob v Slov. goricah. Resnici na ljubo sporočam, da je strašno neurje uničilo razen že omenjene župnije Sv. Jakob tudi župnijo Jarenino in to v večjem obsegu nego v župniji Sv. Jakob. Docela so uničeni vinogradi in poljski pridelki v občinah: Vukovski dol, Jarenina in Pesniški dvor. Izvzete so bile le občine: Polička vas, kat. občina Vajgen in občina Kaniža. Najbolj žalostno je to, da so kraji, katere je vremenska nesreča dne 16. 8. lanskega leta docela uničila, letos ponovno najbolj prizadeti. Kmetje, ki so gospodarstvo docela uničeni, z obupom gledajo v bodočnost. Saj niti hrane za zimo ne bo dovolj. Letošnjo spomlad smo morali kupiti semenski krompir in fižol, prihodnjo pomlad pa zopet. Kje naj vzamemo denar, ko nimamo ničesar prodati? Kje naj vzamemo denar za davke in kje za prehrano? Ako nam oblast ne priskoči na pomoč, potem res ne vemo, kaj in kako bo z nami. Živi ne moremo v zemljo.

Sv. Jakob v Slov. goricah. V tukajšnji župni cerkvi se je poročil dne 16. t. m. naš občešpovani in ugledni gostilničar in posestnik g. Dominik Peklar z znano vrlo in blago gospodinjjo g. Jožefino Cvilak iz sosednje Jarenine. Bog njima daj obilo sreče!

Ptuj in ptujska okolica — pozor na 3. september!

Ta dan se vrši zvečer od pol sedmih v ptujski stolni cerkvi

velik cerkveni koncert v proslavo 1900-letnice Kristusove smrti.

Slovensko pevsko društvo »Maribor« izvaja s pomočjo vojaške in civilne godbe ter solistov znameniti Haydnov oratorij

»Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«.

Oskrbite si pravočasno vstopnice v predprodaji pri Kmečki posojilnici in v prodajalni Katoliškega tiskovnega društva v Ptuj.

Marija Snežna. Tukaj smo obhajali god naše priljubljene domače zdravnice. Najljubši list ji je »Slovenski gospodar«, na katerega je naročena že dolgo vrsto let. Omenjena je znana daleč naokoli kot dobra domača zdravnica v vseh bolezenskih zadevah. Pri njej najde vsak tolažbo. Proslave se je udeležil med drugimi tudi vlč. g. župnik Srečko Vršič, ki je v lepem govoru orisal njeno preteklost, katero je žrtvovala iz ljubezni do bližnjega za bolnike. Mi sosedje in farani ji kličemo v njeni 74letni starosti: Bog Te živi še mnoga leta, ki si nam v pomoč v vsaki sili!

Lokavec pri Zgornjem Cmaureku. Tudi mi se hočemo zglasiti v našem listu. Čeravno nas ta denarna kriza zelo tlači, pa kljub temu smo pustili občinsko kapelico lepo prenoviti z lepimi slikami, koje nam je naredil slikar g. Horvat iz Maribora. Mislamo, da še bo ta me-

Velikonedeljska dekanija!

Dne 3. septembra ima dekanijsko proslavo 1900letnice Kristusove smrti s sledečim sporedom:

1. Dne 1. septembra, prvi petek v mesecu, bo v vseh župnijah dekanije ob šestih zjutraj molitvena, spokorna, zadostilna in prosilna pobožnost s sv. mašo in s skupnim sv. obhajilom za rešitev človeštva iz sedanjega vsestranskega gorja.
2. Dne 2. septembra ponovitev sv. obhajila v isti namen.
3. V nedeljo dne 3. septembra se udeležijo vse župnije skupne dekanijske proslave v Veliki Nedelji: ob šestih zjutraj do konca predpoldanske slavnosti skupne spokorne, zadostilne in prosilne molitve, ob devetih pridiga o potrebnih oddolžitvi človeštva božjemu Odrešeniku na sv. križu in presv. Evharistiji, posvetitev presv. Srcu Jez., slovesna sv. maša v cerkvi in tiha zunaj cerkve, spokorna, zadostilna procesija z Najsvetejšim po potih, kakor na Telovo, zahvalna pesem, pesem »Povsod Boga« in večernice. — Popoldne ob dveh v župnijski cerkvi proizvajanje Haydnovega oratorija »Sedem zadnjih besed Jezusovih na križu«, poje pevsko društvo »Maribor« z vojaškim orkestrom pod vodstvom kapelnika g. Janeza Gašpariča. Za kritje koncertnih stroškov se pobira zmerna vstopnina: sedeži po 8 in 6 Din, stojišča po 4 Din. Vstopnice se lahko takoj naročijo pri dekanijem uradu Velika Nedelja.

sec blagoslovljena. Tudi Fran in Ivana Rajšp, posestnika, sta letos pustila zidati eno kapelico, ki pa še ni docela gotova in bo posvečena na čast Srcu Marijinemu.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Tokrat imamo mnogo žalostnih novic. V zadnjih dveh mesecih so odšli v večnost po svoje plačilo Janez Herman, posestnik iz Trnovske vasi, star komaj 36 let; potem Rudolf Ketiš, posestnik, gostilničar in mesar v Bišu, in Ivana Braček iz Trnovske vasi, stara 83 let, a so jo nesla še belooblečena dekleta, ker je do smrti po dolgem, lepem, vzornem življenju ohranila deviški venec. Naj v miru počivajo na bolfanskem mirodvoru! — V soboto dne 12. avgusta zvečer pa je pridrvela velika nevihta s treskom in gromom čez naš kraj ter je bila usodnih posledic. Strela je namreč udarila pri Martinu Vračič v Bišu v zraven gospodarskega poslopja stoječo kopico slame, na kar je bilo vse skupaj in tudi stanovanjska hiša v silnem ognju. Pospeševal pa ga je še posebno močen veter tako, da se je rešila samo živina in nekaj malenkosti; vse drugo, zlasti pa vsi pridelki v zrnju, je postalo žrtev plamenov. Danes je od vsega samo kup pogorišča, kar daje zelo žalostno sliko. Zavarovalnina krije le deloma dejansko škodo. Sreča ta, da se je dal komaj dva meseca prej pregovoriti od domačega zastopnika k zavarovanju, ker prej ni imel nič. Umestno je tu ponovno povdarjati, ne dajte se pregovoriti tujim agentom, ampak zaupajte zavarovanja samo domačemu zastopniku! — Ravno teden dni prej, v nedeljo zvečer, pa je pogorelo pri Janezu Štebih v Sovjaku in sicer »gumno« s »pamami«. Zavarovalnina bo krila približno petino prave škode. Ubraniho pa se je hleve in stanovanjsko poslopje, ki stoji vsako za sebe. Domneva se, da je bil ogenj podtaknjen. — Ker se sedaj v tem času pri nas največ govori radi združitve občin, naglašamo na tem mestu ponovno in smo tako na vseh merodajnih mestih tudi že večkrat, da se bolfanska župnija ne pusti politično-upravno razkosati, ampak da ostane skupaj ena občina. Imamo cerkev, šolo, pošto, posojilnico, javno tehniko, društva, najlepšo zvezo s Ptujem in z vso okolico. K priključitvi občine Biš k ptujskemu srezu govorijo geografske, prometne, gospodarske, kulturne in terenske razmere. Čeravno ne dosežemo tistega števila prebivalstva, kakor ga določa novi občinski zakon za velike občine, pač pa po davčni moči ne zaostajamo. Prenos upravnih in davčnih poslov iz Maribora ter sodnih in zemljejnizižnih od Sv. Lenarta v Ptuj in sicer samo za eno občino tudi ne bo tako težaven, kakor se slika. Ako so se pri razdelitvi države v banovine lahko kosali srezi, potem to ne bo tako veliko, ako se priključi ena in sicer cela občina k drugemu srezu. Ena volja in enoglasna želja vsega našega ljudstva tu je ta, da se nam da in pusti pri cerkvi in šolskem okolišu Sv. Bolfanka ena občina. Prosimo vse merodajne oblasti, da to voljo in želje ljudstva upoštevajo! Posebno ugodne prilike pa govorijo za občine Ločič, Svetinci, odnosno Destinci vzhodno od banovinske ceste, ter del Trnovskega vrha, ki sega v svojem spodnjem delu skoro pod kap bolfanskega župnišča k priključitvi k bolfanski občini. Naziv pa ji naj bo: Sv. Bolfank v Slov. goricah, ali pri Ptuj, in ne: Trnovska vas, kakor se je nekje predlagalo.

Radenci. Namesto venca na grob preč. g. kanonika in biseromašnika Martina Meška v Kapeli so darovali v dobrodelne namene: zdravilišče Slatina-Radenci 1000 Din, rodbina dr. Höhn-Premuda, Slatina-Radenci, 200 Din, rodbina Ivana Laučiča pri Sv. Petru v Gorn.

Radgóni 100 Din., neimenovana 200 Din. Vsem dobrosrčnim darovalcem najpristronejša hvala! Bog povrni tisočero!

Kapela pri Radencih. (G. kanonik Martin Meško na zadnji poti.) V soboto dne 12. t. m., ob desetih dopoldne, se je vršil pogreb častn. kanonika in župnika, biseromašnika, g. Martina Meško pri Kapeli. Pogreb veličasten, kakor ga redkokdaj vidi kapelska župnija. Kakor so se Kapelčani vedno izkazali pri raznih jubilejih svojega g. župnika, ki je vse med njimi in z njimi obhajal, tako tudi niso zaočnili pri njegovem zadnjem jubileju, pri njegovem pogrebu. Že od 7. ure naprej so se začele zbirati množice ljudi, ki so ga še prišle kropiti in se od njega zadnjikrat posloviti. Iz Prekmurja in iz bližnje okolice so prihajali sobratih duhovniki. Večina duhovnikov se je pripeljala s poldesetim vlakom v Slatina-Radence, kjer so jih čakali avtomobili, da so se lahko takoj odpeljali na kraj žalosti. Točno ob desetih so se začela mrtvaška opravila pred hišo žalosti. Pevska zbor: domači in od Sv. Petra v Gornji Radgóni, sta zapela vsak svojo žalostinko, nakar se je vršil spreved s krsto v cerkev. Po mrtvaških molitvah je imel preč. g. kanonik Časl ganljiv govor, v katerem je predložil vernikom gorečnost in pravo kršč. ljubezen njihovega bivšega dušnega očeta. Mnogoč. g. dekan Josip Weixl je daroval sv. mašo za rankega, nakar se je začel spreved na grobišče. V sprevedu si videl najprej šolarje, mladeniče, može, kapelsko, radgonsko in šentpetersko inteligenco, požarnike, stare vojake z zastavo, belooblečene družbenke in šolarice, duhovščino, katere se je zbralo v kljub temu, da je bila sobota, ko se duhovnik najtežje odtegne od doma, vendar 46, krsto s prekrasnimi vencami preobloženo, katero je nosilo 12 mladeničev z belimi trakovi, nato sorodnike, zastopnike civilne oblasti, kakor: sreskega načelnika ljutomerskega dr. Farčnika kot zastopnika banovinske uprave, sreskega načelnika iz Spodnje Lendave dr. Trstenjaka kot rojaka rankega, g. ministra na r. Iv. Vesenjaka, domačega poslanca g. Zemljiča, g. dr. Weberja kot zastopnika univerze itd.; za temi može in žene v ogromnem številu kakor na vernih duš dan. Po opravljenih mrtvaških molitvah pri odprtem grobu se je vlč. g. dekan ljutomerski Josip Weixl v imenu rankega zahvalil vsem udeležencem pogreba, kakor tudi tistim, ki so mu v življenju kaj dobrega storili ter se v imenu vseh poslovil od njega. Učenka Jelka Lukovnjakova se je poslovila od bivšega dobrega dušnega očeta z ganljivo deklaracijo. Domači kakor tudi šentpeterski pevski zbor sta mu zapela ganljive nagrobnice. Tako je torej legel k večnemu počitku ta velezaslužni mož, ki je tolike dobrote delil svojim župljanom kakor tudi drugim znanem, prijateljem in tujcem, da, vsakemu, kateri je prišel k njemu, ki je bil tako vnet, goreč in skrben za vse dobro, zlasti za dušni blagor svojih podanikov. Počivajte v miru po trudapolnem delu v dolgi dobi človeškega življenja, biserni naš duhovni oče, ki ste bili čast in ponos naše župnije, sedaj pa bodite še tudi naš blagi priprošnjik pri nebeškem Očetu, kjer že gotovo uživate zaslužen plačilo. Mi Vas ohranimo v nepozabnem spominu, dokler se z Vami ne snidemo nad zvezdami.

Ormož. S posebnim vlakom se bo dne 8. oktobra t. l. iz Ljubljane in iz okolice pripeljalo 700 do 800 izletnikov v dopoldanskih urah v Ormož. Po oddihu in potrebnem okrepčilu se bodo podali v skupinah preko znamenitih vinških gričev Svetinje, Sv. Miklavž, Jeruzalem, Kog itd.

Za vsak dinar gre, ljubi stariši!

posebno ob začetku šolskega leta, ko je toliko izdatkov.
Zato naročite svojim malim, da kupujejo šolske knjige in potrebščine le pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5

Aleksandrova cesta 6

Kralja Petra trg 4

Zaradi naših nizkih cen si boste prihranili marsikak dinar!

Leskovec. V nedeljo dne 6. t. m. smo iz Male Varnice v dolgem sprevedu spremljali k zadnjemu počitku dobrega gospodarja Janeza Koltelnika. Že v mladosti se je prehladil in bil celo življenje slabotnega zdravja. Kljub temu je bil vedno delaven, nad vse skrben gospodar in vnet za vse dobro. Njegovi domači, sorodniki in prijatelji ga bomo zelo pogrešali. Bil je mož po srcu božjega služabnika Slomška. Do veselega vstajenja naj počiva tvoje slabotno telo v grobu, tvoja plemenita duša pa se naj veseli v Bogu! To ti želimo vsi tvoji.

Sv. Eolfenk pri Središču. Ukinjena prosveta dosedaj še ni odobrena, zato so se naši fantje oprijeli v istem smislu starega tamburaškega društva »Edinost«, ki je bilo že čisto zaspalo. Pod novoizvoljenim odborom se bo začelo v kratkem lepo razvijati, zato, dobro misleča mladina, pristopi k društvu, ki se bori za vse dobro, posebno za tvojo bodočnost. Potrudite se in nam v kratkem pokažite s skupno energijo, kaj zmorejo mlade moči, da nam krajšate s krizo ogrožene čase. — Cerkveno ljudsko petje se pod nadzorstvom domačega vlč. g. župnika lepo razvija, ali žalibog nam primanjkuje moških glasov, katerih pa je v tej župniji skoraj več kot dovolj. Sliši se ponočno petje z odbranimi glasovi, včasih tudi nedostojne pesmi. Zakaj ne bi torej peli v cerkvi lepih pesmi? Mladina, to ni sramotno, pridruži se nam! Današnji časi zahtevajo, da se mladina bori z vsemi močmi za povzdigo čim večje časti božje!

Sv. Avguštin v Haloze. Haloze so gore, Sv. Avguštin preséga vse! Ker je letos god sv. Avguština v pondeljek dne 28. 8., bo ta dan ob 7. uri sv. maša pri sv. Avguštinu. Avguštinsko proščenje pa se slovesno obhaaj 3. septembra, V soboto dne 2. 9. bo ob desetih sv. maša. Popoldne ob šestih hrvatska pridiga, potem pete lavretanske litanije z blagoslovom. V nedeljo: ob šestih sv. maša, ob sedmih sv. maša in pridiga, ob devetih sv. maša, ob desetih pridiga in sv. maša.

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Primicija povsod razgiba staro in mlado, in tako je tudi k novi sv. maši našega rojaka g. Franca Križana zadnjo nedeljo julija od blizu in daleč privrelo veliko ljudi. Ob tej priliki nam je bilo dano slišati zopet našega odličnega rojaka č. p. Gabriela Planinška, ki je nedavno bil pozvan za gvardijana frančiškanskega samostana v Ljubljani. Zdaj se pa že pripravljamo na drugo primicijo, redko je katera fara tako srečna, ki jo bo dne 3. septembra obhajal v nedeljo dne 20. t. m. posvečeni novomašnik g. Franc Murko iz Apač. — Žalostno je, da še ne nehajo požigi pri nas: baš na lovrenško nedeljo ob pol treh zjutraj je v nesrečni Župeči vasi izbruhnil požar pri kmetici vdovi Bauman, ki je uničil škedenj, parmo in kolarnico,

in je malo manjkalo, da nista dve človeški žrtvi izgubili življenja. Na srečo je celo poslopje z opeko krito ter se je vsaj ostalo dalo rešiti. In čudo božje, da je bil miren zrak, kajti sicer bi bile izgubljene lahko v soseščini stavbe z lesenimi strehami.

Prihova pri Konjicah. Precej se je govorilo in tudi že nabiralo za podružno cerkev sv. Jošta, ki je potrebna temeljitega popravila za odnotraj in odzunaj. — Na letošnji šolski razstavi deških in dekliških ročnih del, ki se je vršila za celi srez v Konjicah, je dobila prihovska šola prvo diplomo kot najboljša v celem srezu, za kar gre hvala gg. učiteljem, ki so prekmurski rojaki. — Tudi tukaj se močno pozna kriza, a včasih so nam pa le pripravili fantje in dekleta v dvorani nove šole kako veselo igro, da smo vsaj za kratek čas pozabili svoje vsakdanje težave. Po razpustu prosvetne zveze je pa vse zaspalo, edino knjižnica in posojilnica še delujeta. — Na novi banovinski cesti, ki bo peljala od državne ceste na Prihovo, nadalje v Ugovec—Straža in na Čadram, se je že delalo tako, da je že precejšen del napravljen, a sedaj je delo spet obstalo, čeravno je dala banovina znatne podpore. Upati je, da se bo na pomlad zopet delo pričelo. — Grda razvada se je v sedanjih časih polastila ljudi, namreč dobili so spomine po mesu. Tako je bilo v Dobriški vasi pokradeno vse meso prevžitkarici Katarini Rečnik, kmetoma Francu Verčnik in Ignacu Juhart. Oblasti so že na delu in je upati, da pridejo tatovi v roke pravice.

Poljčane. Apostolstvo naših mož in fantov se lepo razvija. Vsako prvo nedeljo v mesecu prejmejo skupno sv. zakramente. Nato se vsako prvo nedeljo razvije nekaj skupen duhovni praznik. Prva nedelja meseca avgusta je bila za naše Apostolstvo mož in fantov nekaj posebnega. Imeli so zopet svojo skupno mesečno pobožnost, in med sv. mašo jim je zapel moški pevski zbor. Ker je bilo to petje res nekaj izredno lepega, izreka naše Apostolstvo mož in fantov prireditelju tega petja, g. organistu Čuku, iskreno zahvalo! — Pa še ena slavnost se je dogodila to nedeljo. Pozna sv. maša se je darovala za rajnega vojaka Jožefa Einfalt, o katerega smrti smo že poročali. Te sv. maše se je udeležilo okrog 30 fantov, ki so stali pred altarjem z gorečimi svečami v rokah in so med sv. mašo prejeli sv. obhajilo, ki so ga darovali za dušni blagor rajnega tovariša.

Braslovče. Čisto na tistem je obhajal dne 9. m. naš župnik g. Atelšek 25letnico mašništva. Priljubljenemu župniku želi cela fara, da bi ga Bog ohranil zdravega v Braslovčah tako dolgo, da bi obhajal lahko še 50letnico mašništva. — Na praznik Vnebovzetja se je vršil pevski koncert tenorista Miloša Brišnik, go-

Jenca drž. konservatorija, v društveni dvorani, ki je prav dobro uspel in je častitati na uspehu vsem sodelujočim. — V soboto ponoči je bilo vlomljeno v trgovino konsuma in pokradenega denarja iz namizne blagajne okoli 200 Din. Čeravno je polna trgovina blaga in jestvin, ni pokradel drugega kot denar in izpil nekaj malinovca. — Ta teden se obira hmelj in je cela Savinjska dolina polna obervcev. Povsod se razlega petje in ukanje, in vse se veseli zaslužka posebno še letos, ker se obeta dobra hmeljska kupčija. Komaj je začelo obiranje, že letajo kupci, da je veselje in nagovarjajo ga prodajo. Po treh letih slabe cene, se bo lotos zopet dobro prodal in si bodo savinjski kmetje malo opomogli iz dolgov.

Buča. V zadnjem času sta umrla dva zvesta naročnika »Slovenskega gospodarja«. V Vranski gorci je zatislil oči Franc Sinkovič, star 87 let. Bil je prava slovenska korenina, dolgo let je izdeloval lonce, trudil se je noč in dan s svojo ženo in sta si pridobila lepo posestvo. V strahu božjem je vzgojil svoje otroke, ki so čast hiši in župniji. Bog nam daj še dosti takih mož poštenjakov. V Veračah pa je umrl dne 11. avgusta Anton Bovha, ugleden posestnik, gostilničar in cerkveni ključar, star 73 let. Od doma, kjer so mu bučki cerkveni pevci zapeli slovo, ga je spremljala številna množica ljudi z gasilnim društvom Verače-Vrhanj, kateremu se je na Bučah pridružilo še gasilno društvo Buče. Po sv. maši se je razvil ogromen sprevod na pokopališče, ki ga je vodil domači vlč. g. župnik v spremstvu čč. gg. župnikov iz Podčetrka, Olimja in Polja. Od pokojnega moža in očeta se je poslovil ob odprtem grobu domači g. župnik, pevci so mu tudi na grobu zapeli žalostinko. Bog daj pokojnemu Antonu večni pokoj, potrti ženi in otrokom pa naše globoko sožalje!

Kostrivnica pri Rogaški Slatini. Ob žegnaniu na Jakobovo nedeljo smo se razveselili napredka naše »Kostrivniške godbe«. Človek, kateri posluša našo godbo, bi mislil, da so to stari poklicni godbeniki in nikakor ne bi mogel verjeti, da še pred letom dni ni poznal note večji del fantov-godbenikov. Presenetil nas je pa takrat tudi prvi strumni nastop našega novoustanovljenega gasilnega društva. 24 naših najboljših fantov in mladih možev je korakalo v procesiji v ličnih, prav čednih gasilskih krogih, katere je zelo dobro izdelal naš vrli krojač g. Matija Tadini. Naši gasilci pa tudi sedaj ne mirujejo. Z hvalevredno vne-mo nam je postavil tajnik našega društva, g. Joško Hrup, zasilni oder, kakoršnega v Kostrivnici še videli nismo. Tako smo imeli priliko videti v nedeljo dne 13. avgusta t. l. pod režijo požrtvovalnega g. Joškota Hrupa sijajno vprizoritev dveh burk, pri kateri so se posebno odlikovale iz prijaznosti sodelujoče igralke gđ. Anica Strašek iz Gabernika, gđ. Lizika Hrup in gospa Marija Lesjak iz Kostrivnice. Pred začetkom predstave in med odmori je prav dobro igrala naša »Kostrivniška godba« nekaj za ta dan nalašč naštudiranih koncertnih komadov. Govorijo, da namerava v jeseni vprizoriti dramatični odsek našega gasilnega društva večji komad in se na to vsi že prav veselimo. Naši gasilci zaenkrat še nimajo brizgalnice, vendar si želimo vsi, da bo to društvo čimprej opremljeno in tako lahko v slučaju nesreče na svojem mestu. Zato tudi že pripravljamo denar za nabiranje gasilce, da ne bodo odšli od nas praznih rok in da jim tako pomagamo v našo lastno korist doseči njih plemeniti cilj.

Št. Rupert na Dolenjskem. (Dolenjski požigalci na delu.) Dne 12. avgusta je zapel plat

zvona, ki je naznanjal velik požar. Zločinec je zažgal na Dobu graščinsko gospodarsko poslopje g. grofa Barbo iz Rakovnika. Žrtev požara so trije kozolci, ki so bili napolnjeni s slamo, senom, mlatilnimi in poljedelskimi stroji ter vozovi. Oljasti stroji in suha slama so bili vzrok, da je bil požar nepopisen. Velika nevarnost je pretela gradu samem, kateri je stal tik ognja. Škoda znaša okoli 150.000 D, katere zavarovalnina ne krije. Na pomoč je prihitelo osem brizgalk, od teh pet motork, katere so z vso silo delale, da so ohranile grad. — Ni pa to edin slučaj. V preteklem tednu je bilo v okolici osem požarov, katere ni povzročila neprevidnost, ampak gotovi ljudje. — V času omenjenega velikega požara se je zgodil v šentrupertskih hribih krvav zločin. A. G. je zaradi par neljubih besed zasadila v prsa dolg nož gospej M. Z., kateri je prihitel njen mož na pomoč, na kar se je omenjena A. G. v nožem vrgla proti njemu. Mož je še pravočasno segel po samokres in je oddal pet strelcov, katerim je s krvavim nožem v roki podlegla in obležala mrtva. Gospej M. Z. so prepeljali v bolnico, kjer se bori s smrtjo, njenega moža je orožništvo aretiralo in kmalu izpustilo.

Prestolnica prastarega svetovnega kraljestva.

Minulo je 85 let, odkar je odkril angleški starinoslovec Henry Austen Layard v dolini srednjeazijske reke Tigris kraj, kjer je stalo nekoč mesto Ninive. Ninive je bilo glavno mesto Asirije, enega najstarejših svetovnih kraljestev.

Layard je imel težavna leta za seboj. Na svojih raziskovanjih je prišel v kraje, v katere se pred njim ni upal noben Evropejec. Obolel je na mrzlici, ni imel dovolj denarja, povrh so ga še napadli domačini ter ga izropali. Samo v srajci je pribežal v Babilon. Razni turški pašer so mu metali vsa mogoča polena pod noge. Slednjič pa je le dosegel cilj vsega svojega stremljenja.

Odkril je stari Nimrud in izkopal je tamkaj orjaške kipe levov s človeškimi glavami, kipe bogov, kraljev in bajnih živali. Našel je kraljeve palače s krasnimi dvoranami in tisočeriimi glinastimi tablicami, ki so pripovedovale v klinopisu o tedanjih velikih dogodkih ter znamenitih činih kraljev. Ko so z nepopisnimi težkočami razvozljali klinopis, se je pokazalo, da se ti napisi in beležke povsem ujemajo z opisi sv. pisma starega zakona o vojnih pohodih Asircev in Babiloncev, ravno tako tudi s poročili staro-grškega zgodovinarja Herodota.

Deloma so prenesli te tablice na hrbtih kamel v najbližja pristanišča in od tam so jih prepeljali v London ali v Pariz, ker se je udeleževal izkopavanje tudi Francoz Botta. Največje kipe so morali pustiti na mestih najdbe. Napise pa, ki so bili ob stenah, je posnel Layard. Domači delavci so se čudili izkopavanju. Ni jim šlo v glavo, kako vrednost bi naj imele popisane črepinje.

V bližini starodavnega mesta Ninive je zadel Anglež na skalnato steno, ki je danes znana pod imenom: »Daritvena tabla asirskega kralja«. Dognal je, da gre pri tem odkritju za asirskega kralja Sanheriba ali Senaheriba, ki se ome-

nja v starozakonskem sv. pismu. Sanherib je napadel Judejo in se polastil enega mesta za drugim. Judovski kralj se je prestrašil vpada in je poslal asirskemu kralju bogata darila. Ta je sicer sprejel zlato, a je kljub temu nadaljeval zmagoviti pohod. Slednjič je bila njegova vojska napadena od bolezni, ki je pokončala 185.000 vojakov. Sanherib je moral nehati z nadaljnim prodiranjem in se vrniti.

Kralj Sanherib pripoveduje sam na od Angleža odkriti tabli takole: »Zgodilo se je, da se judovski kralj Ecekija ni pokoril mojemu povelju. Osvojil sem 46 njegovih utrjenih mest in prebivalce sem odvedel v sužnost. Njega sem pa obkolil v njegovem kraljevem gradu v Jeruzalemu, kakor ptiča v kletki, in napravil sem proti njemu nasipe. Njega in njegovega naroda se je oprijel grozen strah, ki ga je prisilil, da mi je plačal 30 talentov zlata in 800 talentov srebra.« Sanherib slika svoj pohod v tem smislu, kakor bi bil on opustil oblego, ker je prejel vojno odškodnino. V resnici je dobil denar že pred obleganjem in je zbežal v domovino, ko je izbruhnila v njegovem taboru strašna kužna bolezen.

Asirski kralj Sanharib je bil upodobljen na navpični steni. Videti je še danes, kako daruje bogovom. Obdan je od spremljevalcev, dva duhovnika sprejemata njegova darila. Vsaka od 4 podob je visoka 8 m. Za kamnoseka je bila težavna naloga, podobe usekati v živo in navpično skalo.

Poznejši raziskovalci so nadaljevali Angleževo ter Francozovo delo in še odkrili več drugih znamenitosti. Asirska kultura je bila bistveno različna od grške ter rimske. Posebno važna je razlika med najdeninami v Asiriji in v Egiptu, kar se tiče istočasne starodavne dobe. V Egiptu najdene podobe in kipi nam vedno predstavljajo faraona in njegov dvor do zadnjega delavca tako, da si lahko ustvarimo iz teh natančno sliko o tedajnem življenju med Egipčani. Asirske izkorpine se tičejo samo vladarjev in njihovih činov, vojsk in vojaštva. Stari asirski in babilonski kraljestvi sta bili izključno vojaški državi. Njune armade so se podile skoro po polovici tedaj znanega sveta, dokler se ni sta sami med seboj uničili in se pogreznili v razvaline, katere je pokral puščavski pesek. Še le tisočletja po pozabljenju asirske in babilonske kulture so jo zopet odkopali in jo še odkrivajo — danes.

Novo knjige.

»Cestni promet.« Te dni je izšla v »Zbirki zakonov in uredb« tiskarne Merkur v Ljubljani kot XXIX. snopič nad 200 strani obsegajoča knjižica »Cestni promet«. Knjižica, ki jo je sestavil banski svetnik g. dr. Bogataj, vsebuje 28 raznih zakonov, uredb, naredb in drugih predpisov, ki se nanašajo na javne ceste in na varnost prometa na njih. Cena mehko vezanemu izvodu je 18 Din, v platno vezanemu 24 Din, s pošto 2 Din več. Dobiva se v knjigarni sv. Cirila v Mariboru.

Širite „Sl. Gospodaria!“

Za našo deco.

Vrvar Hasan.

(Pravljica iz zbirke »Tisoč in ena noč.«)

Dalje.

»Glej, tu je prilika, da dokažeš, kar si zadnjič govoril,« je rekel Sad. »Ta človek je bil vse svoje življenje siromak. Vidi se, da dela kakor mravlja noč in dan, a kljub temu živi prav težko.«

Sadi je pristopil k vrvarju, ga je pozdravil in vprašal, kako mu je ime.

»Ime mi je Hasan,« je ta odgovoril, »ali vsi me kličejo samo: vrvar Hasan.«

»Hasan!« je nadaljeval Sadi. »Vidim, da si zelo marljiv človek in da izvršuješ svoj posel že dolgo časa. Čudim se, da si nisi prihranil kaj denarja, da bi si mogel nabaviti več materiala ter zaposliti še tudi kakega pomočnika.«

»Gospod!« je odgovoril Hasan. »Čudiš se, da si nisem kaj prihranil! Ti ne veš, da delam od jutra do večera, pa komaj preživljam sebe in družino. Imam ženo in petero majhnih otrok, od katerih si še ne morem sam pomagati niti eden. Kako si morem kaj prihraniti? Še vesel sem, če jim morem vsaj kruha kupiti, ne da bi moral prositi od drugih miloščine.«

»Dobro, Hasan!« ga je prekinil Sadi, »ne čudim se več, ker razumem tvoje težave. Kaj bi rekel, če bi ti daroval mošnjo z dvesto zlatniki? Ali bi mogel ta denar pametno uporabiti, da bi postal kmalu bogat in srečen človek?«

»Ne polagam vseh nad samo v denar,« je odgovoril Hasan, »pa kljub temu sem prepričan, da bi s tolikim denarjem mogel lepo razviti svojo obrt in da bi kmalu postal bogat človek.«

Sadi je nato potegnil mošnjo iz žepa in jo je izročil Hasanu z besedami: »Vzemi to mošnjo,

uporabi teh dvesto zlatnikov kolikor mogoče pametno. Mojemu prijatelju Sadu in meni bo jako milo, če bova izvedela, da si postal srečen in bogat.«

Ko je presrečni Hasan začutil v svoji roki toliko vsoto, je bil tako od tega prevzet, da ni vedel besede odgovoriti. Dvignil je rob Sadijevega plašča, da bi ga poljubil. Ta ga pa je milo odrinil in se je s svojim prijateljem oddaljil.

Hasan je nato spravljal svoje delo in je odšel domov, premišljujoč, kam bi hranil toliko vsoto, ker ni imel niti blagajne, niti omare, ki bi jo mogel zakleniti. Pa si je nekaj zmisli. Odvzel je 10 zlatnikov za razne izdatke, druge pa hranil v svojem turbanu, katerega je vedno nosil na glavi. Še istega dne je kupil nekaj priprav za svoj obrt, stopil pa je tudi v mesnico, da kupi malo mesa za svojo družino.

Vračajoč se domov, je nosil meso v roki. Tedaj pa ga bliskoma napade velik orel in mu hoče iztrgati meso iz roke. Tako močno ga je bilo prijel, da se je Hasan branil le z veliko težavo. Pri tem prerivanju je Hasan slučajno potegnil za svoj turban in ta mu je padel na tla. Joj! Orel se zdaj ni več briga za meso, ampak s krempelj je zgrabil turban ter ga je odnesel v zračne višave.

Ubogí Hasan je začel kričati in klicati na pomoč. Na mah se je zbralo mnogo ljudi, da vidijo, kaj je. Začeli so kričati in mahati z rokami, da bi se orel splasil ter spustil svoj plen. Pa vse zaman. Velike ptice kmalu ni bilo več videti. Odnesele je turban in z njim denar.

Hasan se je ves otožen podal domov. Od ostalega denarja si je moral kupiti nov turban. Zdaj ni imel več dosti denarja, ni mogel več misliti na to, da bi si s tako vsotico še kaj pomagal in da bi obogatel.

Najbolj pa ga je mučila ena misel, namreč ta: Kaj bo njegov dobrotnik Sadi na to rekel? Kaj mu bo odgovoril, če ga bo vprašal, kam je dal dobljeni denar? Ali mu bo verjel, da je denar izgubil na tako čuden način?

Dalje sledi.

Čudno mnenje.

Ko je Jurček prišel prvič v mesto, je srečal imenitnega gospoda s svetlim, visokim cilindrom. »Ojoj!« se začudi Jurček, »pri nas biksamo le čevlje, tukaj pa tudi klobuke.«

Z dvema pisemskema znamkama obogatela.

V Frankfurtu (Nemčija) je obogatela z 2 pisemskema znamkama revna pisarniška uradnica, ki je bila celo odpuščena iz službe in zapadla brezposelnosti. Med staro kramo očeta in starega očeta je odkril njen znanec dve redki znamki iz angleške Gujane v južni Ameriki iz l. 1850. Znanec se je odpeljal takoj v Pariz, kjer so dognali, da gre v tem slučaju za dva pristna komada zelo redkih znamk. Na celim svetu je od nekdane izdaje le še 10 komadov. Še pred kratkem je bilo ponujenih za en komad 110 tisoč frankov. Z dvema komadoma pa si je pridobila brezposelna uradnica toliko premoženje, da ne bo občutila bridkih posledic brezposelnosti celo življenje.

Slavec se naseljuje v severno Sibirijo.

Po uradnih potrditvah iz sibirskega mesta Tobolsk se širi naš slavček po severni Sibiriji. Slavca so ugotovili v bližini Tobolska še le leta 1923, kjer se je prikazal en par ob koncu maja in pričel gnezditi. Istega leta so opazovali prikazen slavcev v dveh vaseh v bližini Tobolska. Od leta 1924 do danes se je število slavčkov po severni Sibiriji znatno pomnožilo in poslušajo slavca koncem junija po raznih krajih tolikanj obsežne severne Sibirije. Slavci gnezdijo po Sibiriji po stepah, pašnikih ali po grmovju ob manjših rekah in ob gozdnih močvirjih. Nikdo pa ne zna podati razlogov, zakaj se je začel slavci baš v današnjih časih širiti po Sibiriji, kjer igrajo važno vlogo podnebni skoki.

Viničarski vestnik.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Umrila je članica viničarske skupine tovarišica Križan Terezija, viničarka pri Jeruzalemu. Čeprav vdova, bolehnna in stara, je svojo viničarsko službo vestno vršila. Pa v kljub vsej revščini in krizi, v kateri živimo, tudi svoje strokovne organizacije ni popustila, še takšen nasprotnik ali obrekovalec je ni mogel pripraviti do tega, da bi odstopila. Čeprav si je treba prispevke za organizacijo od ust odtrgati, je bila pokojnica s članarino vsikdar v redu. Tako je s tem poskrbela za svoje otroke, da so takoj ob njeni smrti kot prvo in edino pomoč sprejeli 700 D posmrtninske podpore od »Strokovne zveze viničarjev«. Sedaj počivaj v božjem miru, zopet ena od viničark, teh največjih trpink!

13. redni občni zbor krščansko-socialne »Strokovne zveze viničarjev«, centrale v Ljutomeru, se vrši v nedeljo dne 27. avgusta t. l., ob 10. uri v prostorih zvezinega tajništva. — Zraven načelstva in nadzorstva tvorijo občni zbor delegatje 21 skupin (podružnic) organizacije.

Poslednje vesti.

Hohnječeva mama †

Dne 22. avgusta je zatisnila oči po daljšem trpljenju v 83. letu Hohnječeva mama, ki je bivala zadnja leta pri svojem sinu Francu, župniku v Čadramu pri Konjicah. Rajna je bila rodona iz St. Petra pod Sv. gorami, kjer je bila imovita posestnica in poročena z že davno preminulem možem Hohnjecom, ki je užival ugled v celi župniji. Kot vdova je vzorno gospodarila in so pod njeno res materino skrbjo in z njeno neumorno delavnostjo doštudirali trije danes tolikanj ugledni sinovi: dr. Josip Hohnjec, profesor bogoslovja in bivši poslanec, Tone Hohnjec, ravnatelj mariborske jetnišnice in Franc Hohnjec, župnik v Čadramu. Posestnik na domu v St. Petru, sin Ivan, je pred leti umrl in je Hohnječeva mama s snaho opravljala posestvo in odgajala vnuke, dokler se ni preselila vsled pešajočih telesnih moči k sinu Tonetu v Maribor in od tam v Čadram, kjer je malodane do zadnjega nadzorovala gospodinjstvo.

Blagopokojna Tončka je bila prava krščanska, slovenska mati, ki je delala in se trudila celo življenje, a pri vsej skrbi in trpljenju je poznala potrpljenje in njen vedno vedri ter smehljajoči obraz je razodeval vsakemu njeno materinsko notrajne veselje in zadovolje.

Imela je za vsakega dobro besedo, odprto roko in marsikdo se je zatekel k Hohnječevi mami po nasvet in tolažbo. Njen ponos in največje veselje so bili njeni sinovi, s katerimi jo je vezala do zadnjega res izredna materina ljubezen. Nad vse blagi mami ostani ohranjen časten in hvaležen spomin v molitvah in pri sv. daritvi, žalujočim sinom naše iskreno sožalje!

Pogreb rajne Hohnječeve mame se bo vršil v Čadramu v četrtek dne 24. avgusta, ob 9. uri dopoldne.

*

Umrila je v Mariboru v bolnici Antonija Stoklas, žena železničarja v Mariboru. Rajna je bila rodona iz Sladkegore. Pokopana je bila v Mariboru dne 23. avgusta. Blagi materi svetila večna luč, preostalih naše sožalje!

Marenberg. Za gostilno pri mostu se je potegovalo okrog 20 prošnikov. Trška občina jo je dala v najem g. Janezu Cizeju, ki je bil pred nekaj časa gostilničar v tukajšnjem trgu. Gospod Cizej prevzame obenem tudi pobiranje mostnine. — Umril je devetletni šolar Anton Rižnik. Neki deček ga je pred več meseci udaril s škatljico pod oko. Dobil je izrastek izpod očesa in v bolnici so mu vželi oko. Izrastek se je zelo povečal in proti koncu dolgo časa ni mogel ničesar drugega uživati kakor samo vodo.

Kamenščak pri Ljutomeru. V naši občini smo obhajali v nedeljo dne 20. t. m. redko slovesnost, namreč zlato poroko posestnika Fr. Zavratnika in njegove žene Marije, roj. Trnovce. Oba jubilarita sta še čvrsta. Slavljencec je že mnogo let občinski delavec v Ljutomeru, slavljenska pa še sigurno suka šivanko ter slovi kot dobra šivilja odev. Slovesnosti so se udeležili tudi sorodniki iz Steyra in več prijateljev iz Ljutomeru in drugod. Želimo, da bi še obhajala biserni jubilej! Živeli!

Mala Nedelja. V petek dne 18. avgusta so nam turobno zvonovi zapeli žalostno novico, da nas je zapustil ugledni faran in posestnik Franc Stuhec. Rajni je bil res prava dobričina ter blagega značaja. Izhajal je iz starodavne Stuheceve družine, ki je poznana daleč na okrog. Nazivali smo ga »Bučkovski šalji-vec«, zmiraj poln veselega in zdravega humorja. Bolehal je dalje časa na zavratni ter neozdravljivi bolezni, kateri je podlegel v najlepši moški dobi 54 let. K večnemu počitku smo ga položili v nedeljo na farno pokopališče ob ogromni udeležbi faranov. Ne vidiš zlepa pri nas takega pogreba. Zapušča žalujočo vdovo in dva nepreskrbljena sina.

Občinski zakon mora vsakdo poznati, kdor hoče voditi kako skupino pri občinskih volitvah. Zato si ga pravočasno naročite, stane: broširan 8 Din, vezan 15 Din. Naročila sprejema Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Primarij dr. Černič se je vrnil in spet redno ordinira v sanatoriju, Gosposka ulica 49 (tel. 23—58) od 11. do 12. in od 14. do 16. ure. Ob nedeljah in praznikih od 9. do 10. ure. 840

MALA OZNANILA

Pozor. Nisem plačnica dolgov za mojim možem; kdor mu brez denarja kaj izroči, ali kupi od njega, odgovarja sam. T. Zupan, Kumen. 849

Kupim turbino 8 k. s., 3 m vodnega pritiska. Smolkovič Matija, Gibina, Štrigova. 897

Dijake sprejemem, cela oskrba in nadzorstvo za 300 Din mesečno. Vezjak, Maribor, Splavarska ulica 6. 896

Majerja treznega, z več delovnimi močmi, za večjo posestvo v bližini Maribora se sprejme. Samo pismene ponudbe na upr. lista. 892

Kovaško rabljeno orodje poceni prodam. Laporje 33 pri Slov. Bistrici. 882

Dveleten bik, 500 kg težek, se zamenja za bolj suhega bika, starega od 17 mesecev, brez doplačila. Upraviteljsvo Slivnica pri Mariboru. 886

Doge, klane, suhe, za vinske sode v velikosti od 40 do 800 litrov, prodam. Ponudbe z navedbo cene in množine poslati na: Fran Repič, sodar, Ljubljana, Trnovo. 889

Prodam stare moške in ženske obleke, čevlje, instrumente, slike, pohištvo itd. Schell Marija, Maribor, Koroška cesta 24. 887

Prodam hišo za vsako obrt, pri glavni cesti, v bližini Maribora. Naslov v upravi lista. 884

Prodam 10 A. Ž. panjev, močnih, posebno primernih za ajdovo pašo. Naslov v upravi lista. 883

Gimnazijski dijak, kateri je zmožen učiti nižješolca, dobi za trud stanovanje, zajutrk in malo separatno sobo, ter prosto luč. Ciril Lovec, Maribor, Glavni trg 4. 888

Učenca, pridnega, zdravega, poštenih starišev, s primerno šolsko izobrazbo, sprejme Franc Mastnik, trgovec, Sv. Jurij ob južni žel. 871

Dva dijaka sprejemem v vso oskrbo po zelo zmerni ceni. Plačljivo tudi v naturi. Pomoč pri učenju. Uspeh zagotovljen. Ponudbe na upravo lista pod šifro »Profesor«. 885

Za vinogradnike! Knjižico o zatiranju trtnih škodljivcev (68 strani) razpošilja za malenkost 4.50 Din v znamkah: A. Kosi, vinogradnik, Središče ob Dravi. 876

Če rabim 896

koce ali slamnjake
vrvi ali motvoz, kupim le pri
Anton Šinkovec — Celje — Dečkov trg.

Hranilnica Dravske banovine Maribor

Centrala: Maribor

v lastni novi palači na oglu
Gosposke-Slovenske ulice.

Podružnica: Celje

nasproti pošte, prej Južnoštajerska hranilnica.

Sprejema vloge na knjižice in tekoči račun proti najugodnejšemu obrestovanju. Najbolj varna naložba denarja, ker jamči za vloge pri tej hranilnici Dravska banovina s celim svojim premoženjem in z vso svojo davčno močjo. Hranilnica izvršuje vse v denarno stroko spadajoče posle točno in kulantno.

Ljubljanski velesejem „Ljubljana v jeseni“ 2.—11. septembra 1933.

Kulturna in gospodarska razstava. Razstavišče obsega 40.000 m². Jugoslovanska veterinarska razstava. Razstave: »Slovenska cerkev«, Misijonsko-etnološka in Umetnostna slovenske Madone. Razstave vina, sira in mleka, medu, zelenjave, sadja in semen. Vrtnarska razstava dalij. Razstavi goveda montafonske pasme 2. in 3. IX., in koz ter ovac 5.—11. IX. Gospodinj-ska razstava. Etnološka razstava Timoške pokrajine. Industrija, obrt (špec. pohištvo). Konkurenca jugoslov. harmonakarjev 8. IX. Zaba-višče, Variété. — **Polovična voznina na želez-nicah.** Popust na parobrodih. Legitimacije se dobe pri biletarnah »Putnika«, vseh večjih de-narnih zav., župnih in občinskih uradih. 893

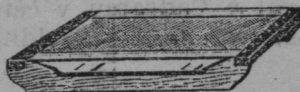
Hiša na prodaj, 3 sobe, 2 kuhinji, štale za govedo in svinje, velik vrt, polje. Naslov: Maribor, Rad-vanjska cesta 10. 891

Kupim dobro ohranjen ležeči gepl. Janez Marko, Sv. Jurij ob P. 890

Služkinja začetnica se sprejme v Mariboru. Tržaška cesta 47. 895

Žični vložki

kom. po Din 100.—

Žični vložki iz izvanredne trde žice kom. po Din 150.—

Afrik madrace 3delne Din 250.—
Pri naročilu se prosi natančna no-tranja mera postelje. 864

„WEKA“ MARIBOR
Aleksandrova cesta 15.

Zahvala.

Občni zavarovalni delniški družbi »SAVA« v Zagrebu, generalni za-stop v Ljubljani, pri kateri zavarovalnici sem lansko leto dal zava-rovati potom nadzorništva v Celju proti požarnim škodam svoje imet-je v Trgoviču št. 38 pri Ormožu, srez ptujski.

Pred kratkim mi je požar popolnoma upepelil gospodarsko po-slopje, pri čemur tudi premičnine niso ostale nepoškodovane in uniče-ne ter mi je »Sava« nastalo škodo v višini odpadajočih zavarovalnih svot, ki so odpadle na pogorelo imetje, docela in kulantno izplačala, kakor hitro je bilo ugodeno zakonitim predpisom, radi česar se čutim dolžnega, na tem mestu izreči tej zavarovalnici svojo zahvalo ter ta kulantni domači zavod vsakomur najtepleje priporočiti. 896

V Trgoviču, dne 26. julija 1933.

Ivan Novak.

Krizi primerne nizke cene

je nastavila vsemu blagu

manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje,

Gospodarska ulica 15. 715

Dokazi:

Molino od 4.80 Din naprej.
Belo platno od 6.— Din naprej.
Tiskovina od 7.50 Din naprej.
Tiskovina dvojna od 12.— Din naprej.
Poldeleni od 9.— Din naprej.
Svila za obleke, vzorčasta od 14.— Din naprej.
Creppe de Chine v vseh barvah po 39.— Din.
Svileni robci od 25.— Din naprej.
Žen. nogavice modn. barve od 6.— Din naprej.
Hlačevina široka od 24.— Din naprej.
Moško sukno za obleke od 28.— Din naprej.
Platno za rjuhe, madracengradl, žima za ma-drace. Perje, puh, posteljna pregrinjala, odeje, koutre in sploh vse potrebščine za posteljnino po najnižjih cenah.

Zakaj je ravno pri tvrdki Dobovičnik, Celje, tako poceni?

Ker se zadovolji z najmanjšim zaslužkom.

Ker nima velikih režijskih stroškov.

Ker se trgovina nahaja v lastni hiši in ne pla-čuje najemnine.

Ker ima lastno tovarno za odeje »Koutre«.

Ker ima lastno tovarno za izdelovanje perila.

Ker ima velik promet in vsled tega vedno sveže blago.

Vsakomur se vljudno priporoča manufakturna veletrgovina

Franc Dobovičnik, Celje

Dobro blago

po 5, 6, 7 Din se dobi le v Trpinovem bazarju,
Maribor, Vetrinjska ulica 15. 861

Modne liste,

liste za ročna dela vseh vrst, kupujte in naročajte v knjigarnah Tiskarne sv. Cirila v Mariboru: **Koroška cesta 5 — Aleksandrova cesta 6 — Kralja Petra trg 4.**

Denar naložite

najboljše in najvarnejše pri

Spodnještajerski ljudski posojilnici v Mariboru

Gospodarska ulica

r. z. z. n. z.

Ulica 10. oktobra

Najugodnejše obresti za vloge in posojila. Stanje hranilnih vlog nad 62.000.000 dinarjev.

Za varnost hranilnih vlog jamči nad 3.000 članov, večinoma trdnih kmetov in posestnikov, z vsem svojim premičnim in nepremičnim premoženjem kar znaša v vrednosti več sto milijonov dinarjev. 1

Denar lahko vlagate po položnici. Pišite po nje!